

ఆత్మలం

నాటకం

ఆదినిష్ఠ

నాటకం

ఇందులో వెన్నకేశవులు, రామదాసు, సత్యం, మిశ్రావు, చక్రపాణి, సీత, మరియూ (శివీ వారాయరెడ్డిగారి పాటా పుస్తాకులు ఇందులో పాట మినహా అందరూ అంతా కేవలం కల్పితం ఎవర్నీ ఉద్దేశించి ఈ నాటకం రాయలేదు

□ (వెన్నకేశవులి మేడ అలంకరణ తగ్గట్టుగానే పుంది పనుయం ఉదయం లో వెక్కడుంచో సీత పాడుకుంటూ చాల్కొకి వచ్చింది టిపాయ్ మీద గుడ్డ పవరిస్తోంది) సీత

వచ్చినానా వీవు
వాసంత రాణి
వచ్చెచివైం మేని
వల ముట్టలని వచ్చి
నీ రాకకై నేచి
దూరాన నిను జూచి
పులకరించెను తరులు
పొంగి పోయెను గిరులు వచ్చి

పాట మధ్యలోనే, సత్యం వచ్చి నిండున్నాడు గుమ్మం దగ్గర కదిలి లోపలికి రాబోతుండగా కాలికేదో తగిలి కబ్బ మయ్యింది సీత పాట నాచి— అడిగింది

సీత ఎవరు? ఎవరది?

సత్యం నేను పత్యాన్ని ఎంత చక్కగా పాడవు సీతా!

సీత ఎంత సేవయింది బావా, మవ్వచ్చి సత్య ఇప్పుడే క్షణం క్రితం వచ్చేను గుమ్మంలోనే నిండును నా అదృష్టంకొద్దీ నీ పాటని విన్నాను సీత (నవ్వింది) బలవాడివి బావా, నా పాట వినేం దుక్కూడా అదృష్టం కలిసి రావాలా?

సత్య నిజం సీతా, నేను పాడమని కోరినప్పుడు సువ్వింత చక్కగా పాడగలవా? సీత పోనీలే బావా, నా పాటని మర్చియివా మెచ్చు కుంటున్నావు అదే చాలు ఇంకా నిలబడవున్నావా! కూచోబావా! (కుర్చీలాగింది)

సత్య సర్దేలు నే నా క్షేపేపు ఇక్కడ వుండను, మావయ్య ఇల్లా దాటడం చూచి ఒచ్చేను చి నినిషించి కైచా మావయ్య తిరిగి రావచ్చుగా సీత నాన్న ఇంకలో తిరిగి రాజేమొ ఎన్నికల పాటాడితో తిరుగుతున్నాడు రాకరాక వచ్చేవు మళ్ళా ఎప్పుడోస్తావో ఏమో? కాసేపు కూర్చో సత్య (కుర్చీలో కూర్చున్నాడు) నే నివాళుమా పూరూ చెడుతున్నాను సీతా! అమ్మకి ఒంటలో బాగో లేదుల

సీత మళ్ళా ఎప్పు డోస్తావు? సత్య ఏకంగా రిజల్టు తెలిసేంతర్వాతనే వస్తాను. సీత అబ్బట్టు బావా! పరీక్ష తెలా రాసేవు? సత్య పానవుతాను సీత ఇంకా చదువుతావా?

సత్య డబ్బు కావద్దా?

సీత (సత్యానికి దూరంగా కదిలి అప్పుది) ఈ డబ్బు పొప్పింది బావా! మా నాన్న దగ్గర డబ్బు చాలా వుంది ఆ డబ్బులో నాన్న సుఖపడుతున్నావని అనుకుంటున్నాడే తప్ప, ఎప్పుడో ఒక్కప్పుడు ఈ డబ్బే ఆయన అపాన్ని తినేసి, ఆయన కట్టుకుంటూన్న ప్రపంచంలో యింత దమ్ము పోసి పోతుందని తెలుసుకో లేక పోతూన్నాడు. నీ దగ్గర ఆ డబ్బు లేదు నీ దగ్గరే ఆ డబ్బుంటే దారికో చక్కని రూపొప్పిచ్చి— ఒక మంచి ప్రయోజనం కొరకు ఉపయోగించే వాడివి

సత్య అప్పుడు మీనాన్న వస్తు గౌరవించేవాడు. సీత నాన్న నిషయం తలుచుకున్నప్పుడు జాలి కలుగుతోంది బావా! చాలా తెలివి గలవాడినని ఆయన అనుకుంటున్నాడు అయ్యి ఆశ యిందిన మనుషు లందరూ విజయితీవరలనీ, తన మంచికో కోరే శ్రేయోభిరాషుంటి భ్రమ పడుతున్నాడు మాయమాటలు చెప్పి మీకేం సర్దేదనే మత్తుమండు ప్రయోగించి రాబోయే ఎన్నికల్లో పోటీ చేయవలసిందిగా ఈ మనుషులునాన్నని వోత్తిడి చేస్తున్నారు పదవీ వ్యామోహం, కీర్తికండాతి మనీషినేతటి వాడివైనా లొంగిదినుకుంటాయనే నూకై వాస్తవట్టు

నిజమైంది.

నత్య: మావయ్య మెప్పుమెక్కువలకు 'సీమాన్యూడు' గాదు. ఆయనవరికి ఎప్పుడూ లోంగిపోడు. లోంగిపోవడమంటూ జరుగుతే, ఒకటలమైన కారణం వుండాలి— తాభం కనుపించాలి సీతా, ఈమేడవెలా కట్టించేడు మావయ్య? వేలకే వేలు సంపాదించే ఉద్యోగం? రక్షాధికారి బిడ్డడా? ఏంకాదో!

సీత: కన్నుతండ్రిని దోచిగా ఎంచే దౌర్భాగ్యులాలిస్తే పోయేను. కానీ తప్పదం లేదు. నాన్నగురించి నాకు బాగా తెలుసు. ఇన్నాళ్లు పెంపకంలో ఒక్కనాడు గూడా ఆయన నన్ను మనసారా పలుకరించలేదు. నాకేం కావాలో ఆయనకి తెలియదు. నన్ను చెప్పనివ్వడు. ఇక్కడ నేను రాయిలా బతుకుతున్నాను బావా! అమ్మంటూ వుంటే నాస్థితి ఇంత అధ్వాన్నంగా వుండేది కాదేమో. ఆదేవిల్లగురించి తల్లికే ఎక్కువ తెలుసంటారు. ఈ ఇంట్లో నాకా అధ్వాన్నంలేదు. (వీలవంగా నవ్వి అన్నది) నాన్న గూడా అమ్మలేదుగదా, నన్నాయన 'అమ్మా' అని పిలువగూడదు? కరిగిపోయేదాన్ని.

నత్య: (గలగలా నవ్వేడు) మంచిముచ్చటే! బాగుంది సీతా!

సీత: బావా!

నత్య: చెప్పసీతా!

సీత: మళ్ళీ, తిరిగి తొరగా వచ్చేయాలావా! ఎందుకో నరిగ్గా చెప్పలేను గానీ, నాకు భయంగా వుంటోంది.

నత్య: భయమా?

సీత: అవును భయమే. నాన్న ఎప్పుడెలా మారిపోతాడో వూహించలేకుండా వున్నాను. నాకివ్వం లేని వసుతెన్నో చేస్తున్నాడు. చివరికి—నా విషయంలోనూ అన్యాయం చేస్తాడేమొనని భయంగావుంది. నీకలా అనిపించడం లేదా?

నత్య: (ఆవేశంగా అన్నాడు) నాకు సువ్వు కావాలి. నీకోసం నేనేదై నా చేస్తాను.

సీత: మగవాడిని గనుక నువ్వంత శ్రీమాగా చెప్పగలిగవు. ఆడ పిల్లకి ఆ తెగవ కూడదు గదా! నేను మాటాడ బోయేది మన పెళ్లి విషయం. అమ్మ వుంటే, అవిడే అన్నివిషయాలూ సంపదించేది. నాకు నేనే అమ్మనీ, అన్నీను. సిగ్గు విడిచి మాటాడుతున్నాను. ఏమీ అనుకోవద్దు.

నత్య: నీదుస్థితి నాకు తెలుసు. చెప్పదలచుకున్నదేదో నిర్భయంగా చెప్పు.

సీత: నాన్నవాళ్ళం నీకు తెలియి కాదు. నాపెళ్లి విషయంలోనూ - 'తాబాస్తే' అతించే బేరగా డాయన. నాన్న చేతల మీద నాకు పెళ్లి జరగదు. అమ్మకమే జరుగుతుంది. నన్ను దూరం చేసుకోవడం నీకుగానీ నాకు గానీ మంచిదికాదు. అవునా?

నత్య: వింటున్నాను. చెప్పు.

సీత: ఇంతం చెప్పను బావా! ఇంతకంటే ఏ అడవిల్లెనా ఏం చెబుతుంది?

నత్య: నీలోగాని నాపెళ్లి పెళ్లిగాదు. ఇప్పటికే మీకు

అలా అన్యాయం చేసేది. అది తాబాస్తే అమ్మ విన్ను దూరం చేసుకోవడం గూడానా?

సీత: నాకు అన్యాయం చేశావా?

నత్య: నెమ్మదిగా అంటావేం? నీకళ్ళపొగట్టే నేనీకు అన్యాయం చేశాను. ఇంత సుందర విగ్రహానికి అవచారం చేసేను సీతా! వదేళ్ల క్రితం ఆపాడు దీపావళిని అప్పుడే మరచేవా సీతా? అనాడు ఈ చేతులే కదూ నీకళ్ళ పొగట్టింది.

సీత: వాద్దులేబావా! గుర్తుచేయకు. అది మంచికే జరిగిందని చెప్పి చాలా తడవలు అమకు న్నాను. ఆ దీపావళిని నేనెప్పుడో మరిచేను.

నత్య: సీతా, మనపెళ్లి ఎలా కాదో నేనుచూస్తాను. ఆదై ర్యనడోద్దు. నేనీక్కడికి వచ్చింది గూడా ఈమాట చెప్పడానికే. మావయ్య ఎన్ని కల గోడవతో నీండా మునిగిపోయేడు. ఇవాళ ఏం చెప్పినా వినిపించుకోడు. అసలు నేనొచ్చు నట్టు తెలుస్తేనే మండిపోతాడు. ఈవేడి తగ్గనివ్వు. నేనే వ్యయంగా వొచ్చి మావయ్యని అడుగుతాను. మన బంధుత్వాన్ని ఎలా కాదంటాడో చూస్తాను. దై ర్యంగా వుండు.

సీత: (కళ్ళు తుడుచుకుంది) నువ్వంత చెబుతున్నా నా మనస్సు కుదుట పడటంలేదు..

నత్య: నన్ను నమ్ము సీతా, ప్రమాణం చేసి చెప్పేదా?

సీత: అంతమాటనకు. నేను నాస్థలాటి మనిషిని గాదు. అమ్మ గుర్తుండా నీకు? అవిడేం చేసిందో తెలుసా? మిక్కిలిపించడం మాని నాకు కనిపిస్తోంది. ఆమె దివ్యస్వరూపం, నాగుడ్డిలోకం నిండా వెలిగిపోతోంది. నన్నోదారుస్తుంటుంది, లాలిస్తుంటుంది. నాన్నని క్షమించమని కోరుతుంటుంది. ఎగతాళికి, అనాదరణకి కృంగిపోవడం చొప్పునిస్తుంది. ఇంత నీకటిలో అమ్మే లేకపోతే ఈసీత బలికేదా?

నత్య: అవును సీతా! నిజం చెప్పేవు. శైలవతి పూర్ణయ్యేలోగా వస్తాను. అంతవరకూ విబురంగా వుండు. నరేనా?

సీత: (తలూపింది).

నత్య: అయితే వెళ్లిరావా?

సీత: (మళ్ళీ తలూపింది)

నత్య: ఒక కాసుకిస్తానా? హాయింటి డగ్గిలదాచుకుంటాను.

సీత: ఏమివ్వను?

నత్య: అగిపోయిన అపాలని మళ్ళీసాడు. చూడయంలో ఏపాలని దాచుకుని వెళ్లిపోతాను. సాడు సీతా!

సీత: (పొడింది)

ఏచల్లనా పాల పొగిపోయిన బాలు

మొలిపించె న్యస్తాం

వలికంచె కావ్యాం "వచ్చి"

(ప్రకాశాణి వచ్చిరావడంతో 'పి' గుంబా చప్పట్లు చరిచేడు. సీత అగిపోయింది. సిగ్గుపడింది.

నత్యంతో అన్నది)

సీత: పూలమొక్కలకి నీళ్ళు పోయాలి బావా! వస్తాను

గీత గీతా రోడ్డి వచ్చుచెల్లింది.

(ప్రకాశాణి అసహ్యంగా చూసేడు నత్యం. ప్రకాశాణి చాలా తాపీగా అన్నాడు.)

నత్య: సారీ! (బడర్) పాల పూర్ణయిందనుకున్నాను. నత్య: ఇంతమాత్రానికే 'పాకి' చెప్పేదా?

నత్య: అయితే పుచ్చకోమాకు. ఎప్పుడో మీ మావయ్య లేనివేళ చూచుకుగాని రావు. వచ్చినవాడివి తాపీగా సీతపాల వివాంతుకున్నప్పుడు, నరిగ్గా సావకంలో పుడకలాగా నేకాచ్చివద్దాను. నా నంగతంబానూ, ఈ పాలలు రోజూ వింటూన్నవాడివి, నరిగ్గా, నాగడికి వదిపానడుగుల దూరంలో పూలమొక్కలకి నీళ్ళు పోస్తూ పాడుతుంది సీత. అదేవిట్లో ఖర్చు, ఎప్పుడు విన్నా ఈ సొటకొత్తగా వుంటుంది నాకు. అందుచేత పాల పూర్ణయిపోయిందనుకున్నాను.

నత్య: ఇంతకీ అపాల పూర్తి కాలేదని ఎలా తెలుసుకున్నావ్?

నత్య: వేరే, ఎలా అని అడగాలుయ్యూ నత్యం? ఏమొహం చూస్తుంటే తెలిశిందే? నత్యం! నేనోటి అడుగుతానుగాని ఏమీ అనుకోవుగదా? నత్య: అడుగు.

నత్య: సునిషికి అభిమానమే ధనమని చాలామంది అంటారు. ఆ అభిమానం కాస్తా ఏర్పలు పాలైతే రక్షక అతను బలికి ప్రయోజనం లేదని నేనంటాను. మీమావ మహాశయుడు. నెత్తివోరు కొట్టుకుంటో, నీవల్ల చాలా అమర్యాదగా ప్రవర్తిస్తున్నాను నువ్విక్కడికి దావడం ఏం బాగుంటుంది?

నత్య: నేను సీతని ప్రేమిస్తున్నాను పోతీ!

నత్య: సీతనిగాక మీ మావని ప్రేమిస్తున్నావని నేను మాత్రం ఎలా అనుకుంటాను? అయితే సీత కోసం మీమావ ఎంతగోల చేసినా భరిస్తానంటావా?

నత్య: మావయ్య అలా ఆరుస్తాడే గాని, ఆయన అరిచినంతమాత్రాన మానంబడం ఎక్కడికీ పోతుంది? ఆయన కాదన్నా, సీతని చూచి పోదానికి నాకు అధికారం వుంటుంది. వుంది.

నత్య: అధికారముంటున్నావు గనక ఒకవని చెడుకు రాయా?

నత్య: ఏమిటి?

నత్య: వనస్సే నన్నైట్... విల్లనంరెడి కేష్. అఫ్ కోర్స్ కేష్ మీ మావదేలే! అంతా పిన్స్ చేసేంతర్కాత... ఊష్.. అంతే. ఎగిరిపోంది.

నత్య: ఎగిరిపోడమా?

నత్య: వేరే మార్గం లేదు. ప్రేమ పళ్ళు అగికి పోవాలి. అంతేగాని ద్యూయెట్లు పాడుకుంటో కూర్చోవు.

నత్య: ఏమో. ఈ ఎగిరిపోదాల్లో నాకు నిజాయితీ కనుపించదు.

నత్య: చూస్తుండు నత్యం! నువ్వలాగే మడికట్టు కూర్చుంటే ఎవడో నాలాటి రోజు సీతమోలో తాళిగట్టేసి నీ ప్రేమకి మంగళహారతి పాడేయగలడు.

ఆశయం

(సత్యం దొడ్డి గుమ్మందగ్గరనుంచుని, పూల మొక్కలకి నీళ్లు పోస్తూన్న సీతనిచూస్తూ అన్నాడు.)

సత్య: నాకు సీతంటే ప్రేమే క్కంటే కాదు—సీత కథ మీద జాలిగూడా వుంది.

చక్ర: ఏమిటాజాలి? గూడ్డిదనా?

సత్య: పాణీ!

చక్ర: నేను పున్న మాటే అన్నాను సత్యం.

సత్య: సీత నీకు కేవలం గుడ్డిపిల్లగానే కనిపించిందేమో! మల్లెపూవు, మలయమారుతం, వెన్నెల రేఖ, గలగలపాఠే సెలయేరు—ఇవన్నీ భూమిమీద వెలసినట్టే సీత గూడా వెలిసింది. దురదృష్టం కొద్దీ ఒక అల్లుబుద్ధికి కూతురయ్యింది.

దాద్యాగ్యం కొద్దీ అంధురాలైంది.

(పూలమొక్కలందరినీ సీత పాడుతోంది—)

నీమోపులే రుప్ర్య

అందాం తొలినపు

చిరుపూల కవ్వించె

విరగబడి నవ్వించె ||వచ్చి||

వివోయ్ విను. పొదయంలో దామకున్న అమ్మతాన్ని చాలికిస్తూన్న సీత దేవతకాదంటావా? తన కంఠ మాధుర్యంలో చునినీ పరప శింపవేసే సీతని మామూలా పడుచుగానే బానిస్తున్నావా? సీత కేవలం గుడ్డిపిల్లేనా? మూర్ఖి భవించిన మంచితనమే సీత. ఈ మోసాబు దాగాకొరు జీవితాలూ, హింసలూ అన్నింటికీ అతి తంగా బతుకుకూ—కేవలం పువ్వుల్లో పూవుగా మారి ఆపూలతోనే కోభిస్తున్న వనకన్య సీత.

(సీత పాటతో పాటు సత్యం ఆవేశం గూడా అనిపిస్తుంది.)

చక్ర: ఏం చెప్పావో తోచింది కాదు. ఈ కవిత్వం మీ మానవగర్వం చెప్పు సత్యం. కూతురింత గొప్పదని ఆయనకి తెలియ పావం.

సత్య: ఆయనకి సీత ముఖ్యం కాదు. సీతకన్నా విలువైన వ్యవహారాలు వాలా వున్నాయి. ఆ మనిషికి చదువులో డిగ్రీలు లేకపోయినా, లాక్యంలో మాస్టర్ పోయేడు. సువ్వే భాషలో మాలాడు గాక—నీమనసేవిటో తెలుసుకు వ్యవరించే లాక్యం ఆయన సొంతం. ఇవాళ కాన్సిలర్ రేపు యమ్మల్నే, మినిస్టర్, ఈ గాడిలోనే బడితే దేశనాయకుడు. కన్న కూతురి మనసు తెలుసుకునే సావకాశం లేదు. మా అమ్మని ఈ ఇంటి గడపతోక్కరాదని శాసించేడు. అక్కా తమ్ముడు అనే అభిమానమే లేని మనిషికి ఎవరో ప్రజలు కనుపించడం కల్ల. ఇవాళ ఒకమేడ కట్టుకుని వూరేగుతూన్న ఈమనిషి రేపు...

చక్ర: అగిపోయేవే? పూర్తిచెయ్యే. దేశాన్నే అమ్మేస్తాడను. నాక్కొంచెం సరదాగా వుంటుంది.

(సత్యంమాట పూర్తి చేయకపోడానికి కారణం లేకపోలేదు. అప్పడే అక్కడికి వచ్చిన వాడు సుబ్బారావు. అతను చెప్పకేకపులి అప్పకొడుకు వస్తూనే అన్నాడు.)

సుబ్బారావు: దోస్తే అమ్మేస్తున్నారని వినితే కథ? కానీ వాడిని చూపించండి, మందగ్గరో చిప్ప నైజా దేశం వుంది. అగ్గిపెట్టె వుందా చక్రపాణి గారూ! (సత్యంతో) ఇంత పొద్దున్నే వచ్చేవో బావా ఏమిటో విశేషం? గురులు, చక్రపాణి దగ్గర రామదాసు అలాడి పోతున్నాడు—ఎవరో కోసమో? ఏమో?

చక్ర: ఇంతో మీకు అగ్గిపెట్టె కావాలా? సుబ్బారావు: కావాలి. బావా నీకు సీత కనుపించలే.. పూల..

చక్ర: (అగ్గిపెట్టె యిచ్చేడు) ఇంద ముందు ఒకవిషయం పూర్తి కానివ్వండి.

సుబ్బారావు: (సిగరెట్టు ముట్టించుకున్నాడు) అలాగే సార్. సో—నిన్నంటించుకోడం పూర్తయింది. లేవడంలోనే బాబాయి నన్ను బజారు తోలేసేడు. రోడ్డుమీద అడుగు పెట్టేసో లేదో ఏక్సిడెంట్..

చక్ర: మీకే?

సుబ్బారావు: కాదులేండి. మొత్తానికి నావు కొద్దిలో తప్పి బయటపడ్డాడు. తిన్నగా చౌదరిగారింటికి వెళ్లి బాబాయి ఇబురు చెప్పి ఇరుగో ఇప్పుడొస్తున్నా. (కుర్చీలాక్కుని కూర్చున్నాడు) చక్రపాణిగారూ! వరీక్ష లెలా రాసేరు? నావరీక్ష గోవింద. ఆరుసూరయ్యేది, సూరు ఆరయ్యేది మనం పాపవ్వం.

చక్ర: అలా ఆపకండి.

సుబ్బారావు: నేనలా రాసిస్తానంది.

సత్య: సుబ్బారావ్!

సుబ్బారావు: నామాట బావా! మనమంటే నేనన్నమాట. నేను పాపవ్వను అంతే. ఆయ్యా మేస్టారూ తెల్లవారు ర్భూమున వచ్చేకలి నిజమవుతుందంటారా? ఎంతతంటే, ఇవాళ తెల్లవారు ర్భూమున ఒక కలొచ్చింది నాకు. చెప్పకేకపులి బాబాయి నన్ను ఉతికేస్తున్నాడు.

చక్ర: ఉతకడమా?

సుబ్బారావు: యవ్. నిజమండి! బాబూ! ఆయనచొక్కా ననుకున్నాడో ఏమో, నీళ్లలోముంచి బండమీద ఉతికేస్తున్నాడు. నేన్నీచొక్కాను కాదు బాబాయ్, ఉతకడం అపు బాబాయ్ అని నేనేమీ ఒకటే కాకీగోల. అరగంటగాని ఉతకడం ఆపేడు కాదు.

చక్ర: ఆతర్వాత ఎండబెట్టాడా?

సుబ్బారావు: అరే కనిపెట్టేసేరే? సూక్ష్మగ్రాహులండి బాబు. ఎండబెట్టేడు సార్. ఎండబెట్టి వెళ్లి పోతుండగా నాకు వొళ్ళమండి బాబాయ్ అన్నాను సీరియస్గా. ఒచ్చేడు. ఉతకడమే తే పూర్తిచేసేపుగాని, ఇస్త్రి మాటేవిటి? అన్నాను. అసలూ ఫేక్ట్ ఏమిటో తెలుసుకుని బాబాయి నాముందే ఫెళఫెలా పవ్వేసేడు. భయపడి కళ్ళు విప్పేను. అప్పట్నుంచి దడగా వుందండి. ఈ వరీక్షలో నేను తప్పి కూచుంటే బాబాయి ఉతకడంతోపాటు మానాన్నారికో ఉత్తరం రాసి ఆయనోగూడా ఉతికించి పోసేస్తాడుగదా ఎలా చచ్చేది?

సత్య: సుబ్బారావ్?

సుబ్బారావు: ఏంబావా?

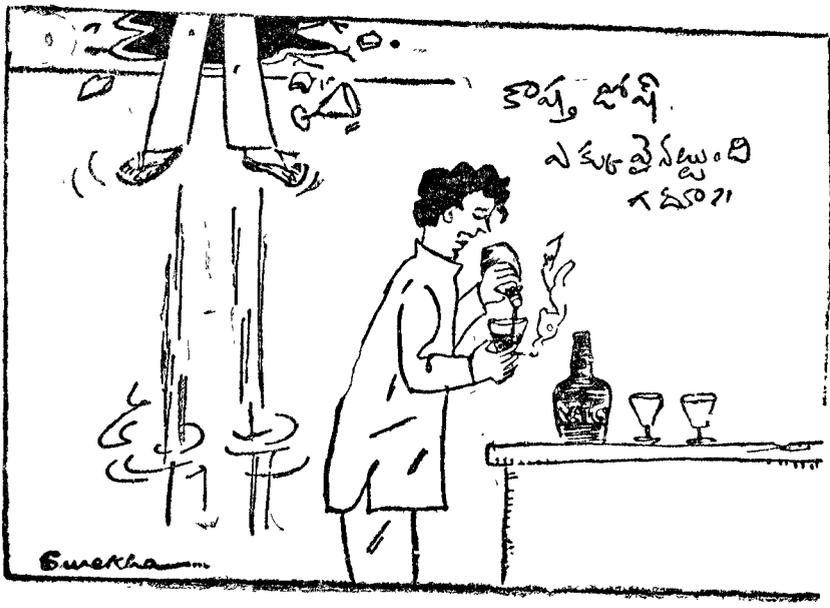
సత్య: నీకు వేరే పనులేం లేవా?

సుబ్బారావు: పనులంటాడేమిటండి? ఇవన్నీ పనులు గావు. వరీక్షలయిపోడమే ఒకపని. అక్కడ్నుంచిబాబాయి ఉపన్యాసాలు వినడం, ఖేష్ బాగున్నాయని ఎంకరేజ్ చేయడం, పెద్దల్లో ఇబుర్లు చెప్పడం మీలాటి ప్రండ్స్లో బాలాఖాని వేయడం ఇవన్నీ పనులుగావు. ఈపనులతో చస్తున్నాను బావా!

సత్య: (వెళ్లిపోయేందుకు నిర్ణయించుకుంటూ) వెళ్లిపోస్తా పాణి!

చక్ర: మళ్ళా ఎప్పుడొస్తావు?

సత్య: ఇంతలో రాను.

1965-69 లో మీ అభ్యుదయము
 మీరు ఒక పట్టు కార్డు వీడ మీ పుష్కరికము
 పేరుపై (రాజు, మీ ఆద్రమ తిలువండి.
 మేము మీకు తాళి పా నవేందు వెంటా జరుగు
 ముఖ్య సంఘటనల
 అక్షా ద్వాపారల
 తాళి పా నవేందు వెంటా జరుగు
 ముఖ్య సంఘటనల
 అక్షా ద్వాపారల
 తాళి పా నవేందు వెంటా జరుగు
 ముఖ్య సంఘటనల
 అక్షా ద్వాపారల
 తాళి పా నవేందు వెంటా జరుగు
PT. DEV DUTI SHASTRI
RAJ JYOTSHI (MAP)
P. B. 86. JULLUNDUR CITY.

అభరణములు
 అంగణులతో కవళిలతో చేయనిగనవి.
శారదా గోల్డు సర్టిఫైడ్ జ్వెల్లరీస్
 ఇల్లకలపూడి గాంధీ నగరం, మద్రాసు.

ఉచితము: ఉచితము: !!
తెల్లమచ్చలు
 మా ప్రఖ్యాతిహాసిన దాగి పాపా ప్రత్యేక
 జోషి గ్రూపు తెల్లమచ్చలను సులభముగా పోగొట్టు
 లతో 1925 సం. నుండి ప్రఖ్యాతి పొంది
 యున్నది. చూడుకోణాలు వాడేసంతనే మచ్చల
 తెలుపుచున్నాం, కాన్సిరోజుతోనే సమూలంగా వాడ
 నం చేయు శక్తి గలది. ఉచితంగా ఒక పాకెట్
 మందు ఇవ్వబడును. సకిరీమాచిమోసపోకండి
Western India Co. (V. N.)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

ఆశ్రయం

చక్ర: వచ్చినప్పుడు మాత్రం కనిపించు.
 నక్క: నువ్వు మీ వూరల్లావా?
 చక్ర: వెళ్లను. ఇక్కడ కొన్ని వనలు మిగిలి
 పోయాయి.
 నక్క: రైల్. గుడెలక్. వాస్తాను. వుంటాను
 సుబ్బారావ్.
 నువ్వు: వెళ్లిరా బాబా!
 (నక్కం వెళ్లిపోయింతర్వాక, చక్రపోణి
 సిగరెట్టు ముట్టించెడు. అజ్ఞ సుబ్బారావుని
 అడిగెడు.)
 చక్ర: మీకు రానుదాను కనిపించేదని చెప్పేరా?
 సుబ్బా: అవునండీ. ఆ బయలు, మిగదిదగ్గర అల్లాడి
 పోతూ తిరుగుతున్నాడు. చేతిలో నవీ, భుజ
 మీద కెనేరాను. పలకరిద్దానుమకున్నానుగానీ
 బస్సువచ్చి అడుగుతాడేమోనని నోరు విప్పలేదు.
 చక్ర: బస్సువచ్చినా?
 సుబ్బా: జోకండి!బాబా! ఈమాత్రం జోకేణి
 అదిరి పడతారేం! మాబాబాయి జోతులెప్పుడైనా
 విన్నారా మరి?
 చక్ర: విన్నాను.
 సుబ్బా: ఏం విన్నారు, అదైజోకులా? అవి కావండి
 బాబు! ఎప్పుకలోస్తున్నాయిగా — జోకుమీద
 జోకుతో అదరగొడుతున్నాడు. అదిగో. రాను
 దానుగారే వచ్చేరు.
 చక్ర: ఫర్లేదు. రా. సుబ్బారావుగారొక్కరే వున్నారు.
 (దాను రోపలికొచ్చెడు. అతని దగ్గర కెనేరా
 ఒక్కటే వుంది.)
 దాను: సుబ్బారావుని చూస్తూ — నవ్వి అన్నాడు.
 గుడ్మార్నింగ్.
 సుబ్బా: నవీ ఏది గురూగారూ!
 దాను: మీరు చూసేరా?
 సుబ్బా: నవీచూసేను. నరుకుమాళ్లేడు. ఏవీటో అది
 దాను: బీరకాయలు.
 సుబ్బా: జోకేనా?
 చక్ర: వెంబర్ వన్ జోక్. ఎక్కడపెట్టేవు?
 దాను: మిగుమ్మం దగ్గర.
 చక్ర: ఒక్కక్షణం సుబ్బారావుగారూ! నవీలోపల
 పెట్టి వోస్తాను.
 (చక్రపోణి వెళ్లేడు.)
 సుబ్బా: కెనేరాతో వచ్చేరా!
 దాను: మంగిసిపూడి పిప్పికే వుంది.
 సుబ్బా: పిప్పికే లంటున్నారా. కొండపి పరిక్షలు
 బాగురాసేరా?
 దాను: వనం రాసేదేవీలండి. బోడిరాయడం.
 సుబ్బా: అంటే?
 దాను: పరిక్షలకోసం నునం చదవం. మనముందూ
 వెనకవాళ్లని చదవండిరా గాడిదల్లారా అని ఎంక
 రేక్ చేస్తాం. వాళ్లు చదివి బ్రహ్మాండంగా
 రాస్తుంటే, మనం కాసే కొడతాం.
 సుబ్బా: చెప్పేరాకాడే? కాసేకొట్టేరా? దర్జాగా
 కొట్టేరా? ఎవరూ మాళ్లే?
 దాను: కాసే కొట్టడం ఆర్టు. అది అందరి

కాళాశాసనం.
 సుబ్బా: మా గూబాయి ఉదయనం గూతా
 అట్టే. ఎంకన్లో నింపడం గూతా ఒక ఆర్టు.
 బాబాయి లాటి బాళ్ల తోపున మన గొప్ప
 ఆర్టు. ఎప్పు ఆర్టులండి బాబూ! అవును దాను
 దానుగారూ— తు.రెవర్సేనా ప్రేమించడ
 మనే ఆర్టు చేసేరా?
 దాను: మన కాలేజీలో శాంత వుంది చూసేరా.
 ఆ అమ్మాయి వేస్తూ ప్రేమించేను. ఈ రూ
 న్యం ఎవరోతుం చెప్పకండి. దుర్గాలో సీక్
 కెనరి సినిమా కెడదామని— శాంతా సినిమా
 కాస్తానా అన్నాను. ఆ మాటతో శాంతకి
 వళ్లు మండి పోయిందేమో, కళ్లెరచేసి నా వేపు
 చూచి రెండే రెండు ముక్కలంది. నీకు అక్కా
 చెల్లెళ్లు లేరా అని.
 సుబ్బా: అప్పుడు మీరే మన్నారు.
 దాను: చెల్లి సినిమా కాస్తానా అన్నాను.
 సుబ్బా: అబ్బు..... అదర గొట్టేరండి.
 దాను: అదిగో చక్రపోణి గా డోస్తున్నట్టుంది.
 మరి మాటాడకండి.
 (చక్రపోణి వచ్చి దానుతో అన్నాడు)
 చక్ర: మూడేనా దొరకాయి?
 దాను: అవును.
 సుబ్బా: ఏవీటిసారే?
 దాను: బీరకాయలు.
 సుబ్బా: అబ్బబ్బు సుబ్బా జోకేనా? చంపవకల
 పోస్తున్నారు సారే!
 (ఫోన్ మోగడంతో సుబ్బారావు పరుగెత్తు
 కుంటో వెళ్లి ఫోన్ తీసెడు)
 సుబ్బా: హల్లో..... బాబాయా?..... చాడరిగారికి
 విషయం చెప్పేను.. ఎక్కడికి.... ఫాస్టిసెంట
 రుకా? ఇప్పుడే వెళ్లాలా? అలాగే... అలాగే
 బాబాయ్... అన్నట్టు చక్రపోణిగాని గీకోసం
 ఎదురు చూస్తున్నారు. అరగంటలో వస్తావా?
 అలాగే.... ఇదుగో ఇప్పుడే వెడుతున్నాను.
 (ఫోన్ పెట్టేసెడు) ఒచ్చిందిసారే వెలుపు.
 రాత్రికి ఈ ఇంట్లో గొప్పదన్నరుంది. మన
 దుంప తెగిపోయిందన్న మాటే. వస్తానండీ.
 (సుబ్బారావు విసురుగా వెళ్లిపోయెడు.)
 చక్ర: ఆరు తెస్తానను కున్నాను. వెధవా! మూడు
 తెప్పి మువన్న కొట్టేవు.
 దాను: అక్కడికి నంతోషించు. ఏవీటోరా చక్రం!
 మనం వెధవలమై పోతున్నావేమో! పైగా—
 ఎవడో తల మాసిన వెధవ వన్ను బాక్ మెయిల్
 చేస్తున్నాడు. 'తాగి తిరుగుతున్నట్టు తెలిసింది.
 వీల చూచుకుని డొక్కా చించుతానని' మా
 వాన్న ఉత్తరం రాసెడు.
 చక్ర: అయితే ఏవీటంటావో? ఇక తాగనా?
 దాను: అదేంమాటలే? కాని, ఇవాళ సత్యంగాడు
 నువ్వు చూచి అనుమానించేడేమోనని దిగులుగా
 వుంది. మంచి వెధవలకి మనం మంచిగానే
 కనిపించాలిగాదా!
 చక్ర: ఎవడూ చూళ్లేదు. నువ్వం లింగారు
 వడొద్దు.

దాసు: సత్యం గాడింకా పూర్ణే లేదేరా?
 చక్ర: వాడికి సీర మీద జాలి గూడా వుంది.
 దాసు: నిజమేమి.

చక్ర: ఒక గుడ్డి దాని ప్రేమ కావాలనే సత్యం గాడు పూర్ణే వెంబరు వ్వ. కేవలం ప్రేమతో ఎన్నాళ్లు బ్రతుకుతారా మనసులు? మనం అలాకాదే?

దాసు: ఏవారా బాబూ! నీ స్టాప్స్ దారుణంగా వున్నాయి. నువ్వు చేస్తుంది మహా పాపంరా. నువ్వు నేను తాగుదాం. ఇప్పుడు మొచ్చినట్టు తిరుగుదాం. దానివల్ల మనిషి ద్వారం మన్ననా ఫర్లేదు. దానివల్ల, ఒక అనూయకురాలి, ఒక గుడ్డి పిల్లని అన్యాయం చేస్తే వుట్ట గతులండనేమోరా?

చక్ర: రాస్కాల్. నీతులు చెప్పడం నీ ఒంటికి నుందిది కాదు.

దాసు: నిలుపునా ముంచేవు. ఇంకా ఏళ్లమిటి? మించేమిటి? నీ బాగుకోసం, నీ మఖం కోసం ఎంత మందిని వునుదు పెడుతున్నావో తెలుసా?

చక్ర: ఎంత మందైనా సరే. నేను రెక్కవెయ్యను. నా సుఖానికి అడ్డొచ్చే మనిషెవడైనా సరే మనీ. సత్యంగాడు సీత పాటనీ, సీత మనసునీ పెచ్చుకుంటున్నట్టు నేను చెప్పకేళ్ళుడబ్బనీ, చాంగునీ లైక్ చేస్తున్నాను. చెప్పకేళ్ళు ఇవాల ఫస్ట్ క్లాస్సు ప్రయాణికుడు. మనం థర్డ్ క్లాస్సు ఒకతాగాళ్ళం. రేపు చెప్పకేళ్ళు విమానం ఎక్కే మాట నిజం. ఆ జాతకం నాకు తెలుసు. అతను విమానం ఎక్కింతున్నా మనం ఫస్ట్ క్లాస్సు ప్రయాణికులమైపోతాం. చెప్పకేళ్ళు ఎదుగుతున్నాడు— రూల్ ప్రకారం మనం ఎదిగిపోతాం. అతన్ని ఆశ్రయించాలనుకుంటే, సీతని ఉపయోగించా కోవాలి. ఒరేయే రాందానూ! ఇవాలిలో సీత పారాల అవతల వెట్టు. నీ మనసులో బతుకు తున్న 'మంచి బాలుడి' గొంతు కోసి పారేయే. మనం మనసులంరా సన్నానీ! మనిషెన్నుడూ బాగువదాలనే మాత్రాన్ని వెట్టుకు చేళ్ళాడాలి. సత్యంగాడు ఇంతలో రాడు. నా డాక్టర్ బాకీ నేను చెప్పకేళ్ళు అల్లడైపోవాలి.

దాసు: నా కేవిల్ భయంగా వుందిరా.
 చక్ర: రాందానూ! ఇన్నేళ్లు నా పక్కన తిరిగేవు. నా మనసేవిల్ నా కంటే గూడా బాగా అర్థం చేసుకున్న వాడివి— ఇలా శౌండుకురా భయ వడతావే?

దాసు: రాబందు నీకు తెలుసునా చక్రం?
 చక్ర: నోరుమూయ్. కాగితం కలం వున్నుకో.
 దాసు: మళ్ళా ఉత్తరం వేస్తానా రాయాలా?
 చక్ర: అవువేం?
 దాసు: నే నింక రాయలేను.
 చక్ర: ఇది అఖరి ఉత్తరం. రెండు ఉత్తరాలా నీ చేత రాయించి, మూడో ఉత్తరం నేను రాసుకుంటే తేడాని మఱువుగా కనిపెట్ట గలదు ముసలాడు.

దాసు: ఇదివరకు రాసినవి చాల్లేరా. నన్ను చంపకు.

చక్ర: పూర్. ఎందుకురా ఇంత మంచి వెధవై పోతున్నావు! కొంచెం తాగుతావా?

దాసు: సమాధాన పడ్డాడు నీ గదికి వెళ్లి రాయు చ్చుగా.

చక్ర: రైంలేదు. ఇక్కడే రాయి. ఇదిగో వోట్లు. ఒక కాగితం చించుకో. మిగిలిన ఖర్చుకాండ మొత్తం ఇక్కడే జరగాలి. వ్రాయి.

(దాసు, వోట్లలో కాగితం చించి రాసేం దుకు సిద్ధపడ్డాడు. చక్రపాణి చాలా మెత్తగా సన్నేసి అన్నాడు)

చక్ర: ఎంత మంచివాడిదిరా ఫ్రండా! వ్రాయి. డియర్ చక్రపాణి, నా మాట విసలేదు. ఖర్చు అనుభవించు. ఇవాళే మీ అన్నయ్యకి ఉత్తరం రాస్తున్నాను. ఆస్తిలో వంకమే కాదు— మీ అన్నయ్యకి శాశ్వతంగా దూరమైపోతావు.

దాసు: రాస్తూ అగి అన్నాడు) నిజం చెప్పరా? నీ కెంత ఆస్తి వుంది.
 చక్ర: మధ్యలో వస వెట్టుకు. కానివ్వు. అంత మంచి వాడిని నదులుకున్న తర్వాత ఆస్తి వంకం నిన్ను ఉద్ధరించదు. జాగ్రత్త. నీ శ్రేయోభిలాషి. చాలు.

దాసు: (పూర్తి చేసేడు) ఎప్పుడు పోస్ట్ చేయ మంటావ్?
 చక్ర: ఇదిపోస్ట్ చేయవవసరంలేదు. ఉదయం లేస్తూనే వాగిదో పడివుందీ ఉత్తరం. (రాసు దాసు రాసిన ఉత్తరాన్ని పుచ్చుకుని జేబులో పెట్టుకున్నాడు.) కెమెరాలో రెడిగవుండు. సీతని పిలుస్తాను. బ్యాటిఫుల్ స్పాన్ ఒక్కటి.

దాసు: నీగదిలో తీయనున్నావుగదూ.
 చక్ర: వొడ్డు. ఇక్కడే.
 దాసు: ఒకటి గమించేవోలేదో. సీత గుడ్డిదిరా. దొంగ పోటోలు వెల్లెవు.

చక్ర: పోటో ముఖ్యం. కథ అడ్డం తిరక్కపోతే, ఆ పోటోతోవనే వుండదు.

దాసు: ఎందుచేతో నువ్వు ఇవాల చాలా అనశం వున్నావు. అన్నీ ఇవాలేనా, ఈ ఇంట్లోనేనా?

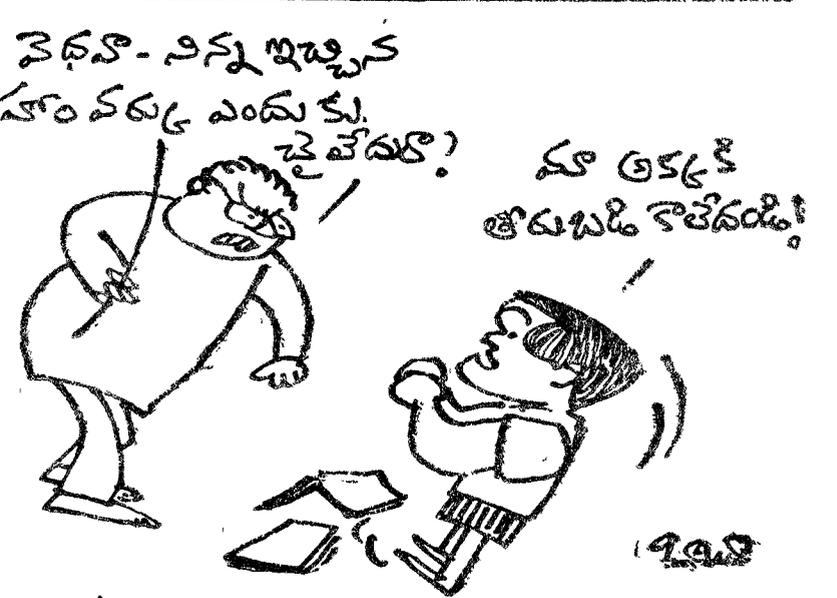
చక్ర: అవును అన్నీ ఇక్కడే, ఇవాలే స్టాన్ కించం మారింది. నాగది ఈ స్టానులోరాదు. సత్యంగాడి వరసేం బాగోలేదు. వాడు నాచాన్నుని అమ్మకు పోతే నేను సహించలేను. వాయిదాలు వేయడమో ఇష్టంలేదు. ఇంకేం చెప్పను. చెప్పకేళ్ళులాచ్చే వేళయింది. ఎన్నో నెలల నాస్టాన్ కి రోజు పతాక సన్నివేశం. అడ్డుచెప్పకు దానూ! సీతని పిలుస్తానుండు. (వెళ్ళబోయేడు)

దాసు: (ఇంగారుగా పిలివేడు) చక్రం! (చక్రపాణి అగిపోయేడు) అనరిదంతా ఎందుకుగాని నన్నొదిలి వెట్టరాబాబూ! నేను ఫోటో తీయగోను.

చక్ర: చంపుతాను. నాకు పూరికే సేవలు చేస్తున్నా వుట్రా పూర్! నిన్ను మేస్తుతున్నానా! నీ జన్మలో రుచిమాడని బ్రాంగీ విప్పిలిస్తున్నాను. సీనిమాలోకి డబ్బులిస్తున్నాను. నాకీమేలు చేసిపెడితే రేపు నిన్ను అండలం ఎక్కించ బోతున్నాను. అండర్ స్టాండ్.

దాసు: (ఇక్కకోపంతో వాణికిపోయేడు) బాలాదోరు ణంగా అన్నావురా చక్రం. నన్ను అవమానిస్తున్నావుగదూ. లైట్. నేను నీకు తోతుని గామరా. నువ్వు చెప్పినట్టు చస్తే చెయ్య వింక. బై.

(రామదాసు విసురుగా వెళ్ళబోయేడుగాని చక్రపాణి అతన్ని చేల్ పట్టుకు ఆపిఅన్నాడు).
 చక్ర: లాభంలేదురాదానూ! నువ్వు నన్నొదిలివెక్కి డికి వెళ్ళలేవు. నాస్టాన్ లో నువ్వు చాలావరకు కమిట్ అయ్యేవు. దొంగఉత్తరాలరాని ఫోర్ ట్యుంటి గాడివైపోయేవు. నేను సుఖపుగా తప్పుకోగలనా. నీకా తెలివితేటలు దేవుడిచ్చేడు గాదు. ఇవాల నిన్ను సూటలో అవమానించా వేమో. నన్ను దిక్కరిస్తే రేపు నీబతుకు—దాపా రేయే—నామాటకి యన్నును. దాసోనామను.

క్విట్. ఎన్. టూ.

దాసు: శ్రీ అవకూరా రవుడి రాస్పెల్, గూండా, ఇడియల్.

చక్ర: ప్లాస్టిక్ చివ్రోజిది. కౌన్సిలర్ గారి అల్లుడ్డి. గీతబాగుంటే మినిష్టర్లైపోగలడు మాష. అంత అమర్యాదగా మూటాడకు.

దాసు: పిళ్లంలా మంత్రులై, ఆ మంత్రులకి వీలాటి వెదవలు అల్లుళ్లైతే, దేశం గతి చెప్పాలింక. కానిష్ట్ర చక్రం. నేను బఫూనోవి. పత్ర కాంపి. నీ యిష్టం. సీతని పిలిచి. పాపం కట్టుకో.

చక్ర: (నవ్వేడు మెల్లిగా) కానబియాంకా కథ తెలుసురా వీకు?

దాసు: ఇప్పుడు వాడెందుకులే. వెధవ వనుంకి వాడి బాబున్నేను.

చక్ర: అయితేనరే, సీతని పిలుస్తాను. చప్పుడు కాకుండా ఫోటో తీసెయ్యే. ఫాజా నేనే సెట్ చేసుకుంటాను. ఓ. కే.?

దాసు: వెళ్లింక.

(రామదాసు దొడ్డి గుమ్మం దగ్గర దొంగలా నక్క కెమేరాని తెరిచేడు. చక్రపాణి దొడ్డికి వెళ్లి పూలముక్కల దగ్గరున్న సీతని పిలుచుకు వచ్చేడు.)

చక్ర: సీతాచ్చిందోయ్ నత్యం!... నత్యం!... అరే, ఇంతలోనే ఎక్కడికి వెళ్ళినట్టు చెప్పా?

సీత: నాన్న వచ్చే వేళయింది.

చక్ర: మీరిక్కడే కూచోండి. బయటికి వెళ్ళే దేమీ పిలుచుకు వస్తాను.

(సీత కుర్చీలో కూర్చుంది. చక్రపాణి బయటకు వెళ్ళినట్టు వెళ్ళి మళ్ళా వెంటనే అడుగులో అడుగు వేసి సీత వెనక్కి వచ్చి నింపు వాడు. పరిగ్గా ఆ వేళకి రామదాసు కెమెరాలో ముందుకు వచ్చేడు. చక్రపాణి పైగ చేసేడు. చక్రపాణి సీత పక్కన నింపుని, తలని సీతమీదికి వంచినవ్వబోయే ప్రయత్నం చేయగా— రామ

ఆశ్రయం

దాసు అక్కడున్న కుర్చీని కన్నడంతో నిశ్చలం ఇస్తున్నప్పుడు అయ్యింది. చక్రపాణి మెల్లిగా బయటకు తప్పుకున్నాడు. సీత ఉరిక్కిపడి లేచి నింపుని అడిగింది.

సీత: ఎవరది? ఎవరు? సత్యం?

రామ: సత్యం కాదండి. నేను. నేను.

సీత: వేనంటే? ఎవరు? చక్రపాణిగారూ!

చక్రపాణి అప్పుడే బయట నుంచి వచ్చి నట్టు నటించేడు.)

చక్ర: నువ్వుట్రా? ఎంతసేపయింది వచ్చి?

దాసు: ఇప్పుడే. నువ్వు గదిలో లేకపోతే, ఇక్కడి కొచ్చేనేమానని—

చక్ర: నీకు నత్యం కనిపించలే?....

దాసు: నత్యమేనా? కనిపించేడు. నోటికి చేయి అడ్డు పెట్టుకుని ఎక్కడికో తూలుకుంటో పోతున్నాడు. తాగేదేమి.

సీత: తాగేదా.....నత్యం తాగేదా?

చక్ర: క్షమించండి సీతాదేవి! నత్యం ఇవారేం రుకో ఖంగారులో వున్నాడు.

(సీత తోటలోకి వెళ్ళబోతుండగా చక్రపాణి అనుసరుంగా అన్నాడు.)

చక్ర: ఎంత మంచివాడు ఎంత దిగజాలిపోయేదో గదా! మీకు శ్రమ నిచ్చేన. క్షమించండి సీతాదేవి!

(సీత వెళ్ళిపోయింది. రెండు క్షణాలు మిఠు తిద్దరూ ఒకరి మొహా లోకరు చూచుకున్నారు. రామదాసు భయపడుతూనే వున్నాడు.)

చక్ర: ఫూల్!

దాసు: చూచుకోలేదురా. వెధవ ఖంగారు. పాడు కుర్చీ ప్లాస్టిక్ పాడుచేసింది.

చక్ర: కళ్ళంపుకుని నువ్వు గుడ్డి వెధవైపోయేవు. గుడ్డిదేమి, నిన్నూ, నన్ను మన

వెదకాన్ని కర్ణాణి చూచినట్టు అసహ్యం కుని వెళ్ళిపోయింది.

దాసు: అసహ్యం చూస్తున్నదనే అంటావా?

చక్ర: అలా అనుకోవాలిందే మరి. చేసింది జాలక సత్యంగాడు తాగేదని చెప్పేవు. ఆ మాట చప్పి పప్పుడు.

దాసు: ఏం చెప్పాలో తోచలేదురా. అలాంటివెళ్ళ ప్రాణనేమి.....తాగడం మీదికి మనసుపోయి పెలేసేను. ఒలేను ఇవన్నీ నా మనస్సుగ్గిగా చెయ్యాలని ప్రయత్నంరా.

చక్ర: వెళ్ళిపో యింక. పాగుంత్రం తిప్పగా నా గదికి ఒచ్చేయి.

దాసు: ఎందుకుట?

చక్ర: తాగవుట్రా?

దాసు: తాగనా.

చక్ర: తలెసున్నా తిరుగుకోందో? పాంపిత్రిత అరు కోళ్ళేవరికి నువ్వు నా గదిలో వుంటావు. ఒక్క నిమిషం దాటినా నే చూచుకోను. గో.

(రామదాసు బయట అడుగు పెట్టి మళ్ళా అంతలోనే తిరిగివచ్చేడు.)

దాసు: చెప్పకేళ్ళు లొన్నావాదా.

చక్ర: భయపడను. రైట్. నోటెబుక్ పుచ్చుకో. నువ్వు దానికోసం: ఒచ్చేవు. (ఇల్లంతాచూచి దేవుడి ఫోటో దగ్గర కెళ్ళి బొట్టు పెట్టు కున్నాడు.) ఏవీటోరా దాహా! నామీద నీకింత గౌరవం వున్నదంటే నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను. వేతులెత్తి దేవుడికి నమస్కారం చేస్తే మీర్చి వెధవలంటున్నారు జనం. పరే. నీ నమ్మకాన్ని పాడు చేయడం మెండుకు.

ఆ వేళకి చెప్పకేళ్ళు లొచ్చేడు.

చక్ర: నమస్కారం పారే! (రామదాసుని చూస్తే అన్నాడు) వచ్చేతడవైనా బుద్ధిగా చదువుకోరా. పానవులావు. (రామదాసుకి బొట్టు పెట్టేడు) దేవుణ్ణి మనసులో దాసుకో. బాగు పడతావు. నోట్లు జాగ్రత్త. రేపురా, మిగతా వున్నకా లిస్తాను. భద్రంగా తిరిగివు. వెళ్ళింక.

దాసు: షేంక్స్ పాణి. నీ మేలా జన్మకిక మరువలేను. ఒస్తారా. ఒస్తానండి.

చెప్ప: మందిది నాదానా!

(రామదాసు వెళ్ళిపోయేడు.)

చక్ర: మా క్లాసు కుర్రాళ్ళంతా నన్ను మనో భక్తి డిగా జను కట్టేసేరుసారే! వీడి నంవత్తరం వరకే తప్పేది బాయమట. వచ్చే నంవత్తరం మై నా పానయ్యేందుకు దేవుణ్ణి వాడి తరఫున కోరమన్నాడు. నన్నకండి. నేను సెకోనం, లుక్కడ కూచున్నాను గదా. నా గదికి రాతా వెడదామంటే వినాడు కాదు. ఇక్కడే, అర్థం టుగా మీ దేవుడికే నా వేత నమస్కారం చేయించేడు. ఏవీటోనండి చాదస్తం.

చెప్ప: ఈ దేశం ఇవాల యిలా యింకా బట్ట కట్టు కుని బతుకుతుండంటే ఏవీటి కారణం! మరేం లేదు. చాలా ఈజీగా చెప్పొచ్చు. నీలాటి బుద్ధి, పంతులు చేస్తున్న ఈ పూజలే కారణమని వేసంటాను.

పీవదిదూపామలు అప్పివ్వండి నాకో = అర్థగంతులలో ఒకటి తోర్చొస్తాను!!

ప్రక: శంకృతిలో నా మిత్ర ముఖ్య అధికారికి
మీరే మాట అన్నారే గాని, ఎవరైనా ఇదివంటే
మన మొహం మీద నవ్వేస్తారు.

చెప్ప: ఇవారే ముఖ్య వీం చేసినా తప్పకంద భావించే
ఈ ప్రజావాహిని భువ్యు నేనూ క్షమించి
చాల్చినట్లు తప్ప ఇతరత్రా ఇంకో మార్గం లేదు.
మనది చెడిపోయిపోయినా నేను చెబుతాను
విను. దేవుడి మీర వాడికి నమ్మకం పోయింది.
దేవుళ్లంతా విల్లర రాళ్లని చెప్పి గోల చేస్తు
న్నాడు. దేవుడే తప్పుచెయ్యనివాడు దేవు
ల్లాంటి మనుషుల్లేం గౌరవిస్తాడు. అందుచేత
మనది చెడిపోతున్నాడు.

ప్రక: ఎంత మంచి ముక్క చెప్పేరండి. ఈనాడు
మీరు నాకు చెప్పకేళ్ళుగానే కనువించవచ్చు.
కాని సార్, ఈ దేశం మీ రనుకున్నంత అభ్యున్న
స్థితిలో లేదు. మీలాటి మహాశయుల సేవ
లువార దేశం సొందక పోవచ్చు. ఆ లోకా,
ఆ అవసరం — ఈ దేశానికి తప్పకుండా
వచ్చాయి.

చెప్ప: (ఉబ్బి పోయేడు) విన్నవాడివి. దైవభక్తుడివి.
నీ మాట నాకు అతిస్పృ. విన్న సాయంకం
చై రైన్ ఫలమరంపేడు. రేపు జరిగిపోయే
జనరల్ ఎంకన్నెల్లో అతను నింపుంటాడట.
నేనేమీ నపోర్టు చెయ్యాలిట.

ప్రక: (అలకంగా) అడిగేడు. మీరే మన్నారు?
చెప్ప: నవ్వేడు నివిటంత ఇంకారుగా అడిగేవు?
ప్రక: వీం లేదుసార్! రేపు ఎన్నికల్లో మీరే నింవో
వాలి. నూ వాళ్లందరో మీ నియం చెప్ప
సేను.

చెప్ప: నాకు చదువు లేదా చై రైన్ గోలచేస్తు
న్నాడు.

ప్రక: చదువా? చదువు గురించి మాట్లాడేందుకు
చై రైన్ నివరండి? అయినకి భయపడి నింవో
డం మానుకుంటున్నారా వీం?

చెప్ప: నేనంత తెలివి తక్కువనాడిని కాదు— మామ
కోడనికీ.

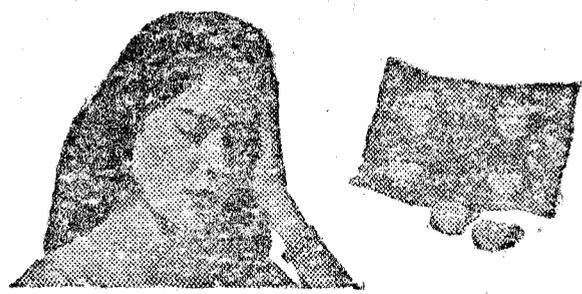
ప్రక: మీరామాటమీదే నింవోడి. నా కరవని
గురించి మీకు చెప్పుకోడం యిష్టంలేదు.
నూ స్టూడెంట్లందరినీ కూడదనుకుని మీకు
ప్రచారంచెస్తాం. సిద్ధి పిడినా, గుమ్మం గుమ్మంనా
మీ నేరు చెబుతుంది. మనది ఏద్రపోతే
వాడి కలలో గూడా మీ ప్రచారం జరిగే
నిర్వాణు నేను చేస్తాను.

చెప్ప: (వక్రపాటి చేతులు వుచ్చుకున్నాడు) ఎంత
మంచివాడివోయే కుర్రాడా! దేశంలో వీలాటి
యువకులున్నంత కాలం, నా బోటి మనిషికి
భయంలేదు. నీ ఉద్రేకంతో నన్ను ఉక్కిరి
బిక్కిరి చేసేవు. నువ్వు ఆ మాటమీదే నిలబడు.
మాకు దోస్తేవ చేసే అవకాశమే రావాలి గాని,
చదువుకోడం ఎంతవని? నదవిలో వున్న అయి.
దేళ్ళూ చాలానూ? ఇదిగో మన శోభనాద్ర
గారితో ఈ విషయమే మాట్లాడి వస్తున్నా
వు.

ప్రక: అల్లా చెప్పండి. మీరు ఉదయమే ఇల్లా
కదలి వెళ్లిపోయారని మీ సత్యం ఇక్కడి కొచ్చేడు.

తల నొప్పి గా తంబా :

కాన్సెప్ట్ మీకు వెంటనే ఉపశమనమిచ్చును

కాన్సెప్ట్

మీకు తలనొప్పిగా వుంటే మీరు దిగాలుగా, చిరాకుగా, నవమీద క్రోధ
లేకుండా వుంటారు. కాన్సెప్ట్ వెంటనే మీ తలనొప్పి, అలసట తోలగిం
చును. మీరు ఉత్సాహంగా, నవితేడు కయారంగా వుండగలరు. ఇవి
పడికమునకు, శరీర నొప్పులకు, వంటి నప్పకీ, కలిజ్వరానికి చాలా మంచిది.
కాన్సెప్ట్ మీ వద్ద యెప్పుడూ వుంచుకోవండి.

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ

ఆశ్రయం

రచయితలకు

మనవి

కథలు, వ్యాసాలు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన తరువాత ప్రతులు తిప్పివ్వకోలేక రచయితలు వ్రాత ప్రతులతోటా తగుమాత్రం తపాలాబిళ్లలు అతికించిన, స్వంత చిరునామాకల కవరు బాధా ఎంపాలి. స్టింపులు మాత్రం వంచి రాకు. స్టింపులు మాత్రం వంచించినట్లయితే వ్రాతప్రతులు తిప్పివ్వబడవు. వ్రాత ప్రతులతో గాక విడిగా స్వంత చిరునామా, తగుమాత్రం రోస్టేజికల కబర్లు వంచినా వ్రాతప్రతులు తిప్పివ్వబడవు.

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన వ్రాతప్రతుల మధ్యంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

నవలలు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన నవలల వ్రాత ప్రతులు మేమే తిప్పి ఎంపిస్తాము. వ్రాత ప్రతులతో స్వంత చిరునామాకల, తగు మాత్రం రోస్టేజీ అతికించిన కబర్లు వంచినవలలం లేదు. 100 రూపాయ వేజీల వయిన ఉప్పు వ్రాతప్రతులే నవలలకింద నరిగిపోవ బడతాయి.

కార్టూన్లు

ప్రచురణకి స్వీకరింపబడిన కార్టూన్లు తిప్పి ఎంపికోలేవారు. కార్టూన్లతో స్వంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం రోస్టేజీ అతికించిన కబర్లు అలాపరచి వంపాలి. స్టింపులు మాత్రం వలేవరాదు.

వర్రా: వ్రాతప్రతులని, కార్టూన్లని వీలయినంత భద్రంగా తిప్పివంపి ప్రయత్నాలు చేస్తాము కాని, వాటి మధ్యమయి ఎటువంటి బాధ్యతని స్వీకరించలేము. ఈ క్షరతుని గమనించి రచయితలు తమ రచనలు, కార్టూన్లు వంపగలరు.

నంపాదకుడు

అంధ్రనదిత్రవారపత్రిక

ఇప్పుడే వెళ్లిపోయేడు.

చెన్ను: నక్కమా? నక్కం వచ్చేదా?

చక్ర: ఒప్పుడు. వచ్చి.... నా చేత....

చెన్ను: న్నా....నీవేత? చెన్ను. నక్కలు చెప్పవయ్యా!

చక్ర: ఏమిటోసారీ! మీరంటే నా కెంత గౌరవమో నక్క మంటే అంత ప్రాణం. ఇన్నేళ్లుగా కలిసి వదుపుతుంటూన్న వాళ్లమాయీ. అతన్నాకు వేరవనికీ సాయపడకపోతే ఎల్లా చెప్పండి? ఒక్కసారి సీతగార్ని ఏలుతుకోస్తావా పాణి అన్నాడు.

చెన్ను: పారినీ.... ఇంటి కొచ్చింది చాంత. నీటిని వీలవ మన్నాడు. నువ్వు వీలచేవా?

చక్ర:

చెన్ను: వీలచేవా అంటున్నాను.

చక్ర: (వినయంగా అన్నాడు) నేను అబద్ధం అంత తొందరగా చెప్పలేను.

చెన్ను: వీలచేవా అంటున్నాను.

చక్ర: (భయంగా అన్నాడు) వీలచేనంది.

చెన్ను: నీత వచ్చిందా?

చక్ర: (తలూపేడు)

చెన్ను: తర్వాత ఏమైయ్యింది?

చక్ర: నక్కం పారిపోయేడు.

చెన్ను: నీత కూడా పారిపోయిందా?

చక్ర: ఇంట్లోకి వెళ్లిపోయింది. అతనెందుకు పారిపోయేడో తెలిడం లేదు. ఇవాల ఉదయం నాకు మరో ఉత్తరం వచ్చింది.

చెన్ను: మళ్లా అకాశరామన్నేనా?

(చక్రపాణి తలూపి ఉత్తర మిచ్చేడు. చెన్ను కేకపులు ఆ ఉత్తరం చదివి అన్నాడు)

చెన్ను: ఎవడి అకాశరామన్నాడు? వెధవ కనిపిస్తే కాల్చి పారేద్దాను.

చక్ర: ఈ ఉత్తరం ఉదయమే చూచుకున్నాను. రాత్రి నక్కం నా గది కొచ్చి వెళ్లేడు.

చెన్ను: ఇంకేం? ఈ ఆడంగి ననులు వాడే చేసి పుంటాడు. అప్పునయ్యా! వాడితో ఒక్క ముక్క అనేయరాదా?

చక్ర: ఏమని?

చెన్ను: నీటిని నువ్వు తెల్లి చేసుకోవోతున్నావని.

చక్ర: సారీ!

చెన్ను: ఏం? నేన్నిజమే చెబుతున్నాను. ఆ మాట వాడితో చెప్పేయమంటున్నాను.

చక్ర:

చెన్ను: ఏమిటి సంశయంస్తున్నావు?

చక్ర: అతన్నాకు ప్రాణ మిత్రుడు.

చెన్ను: నాకు మేనల్లుడు గూడాను. అవుతే ఏం జరిగింది దిప్పుడు?

చక్ర: (కాసేపు మవునంగా పుండి అన్నాడు) నక్కం నంగతి నాకు తెలుసు. అతను చాలా మంచి వాడు. ఈ ఉత్తరాలు అతను రాయడం లేదు

గారి, అతను ఎవరితోనో రాలుస్తున్నాడు అతనెందు కింత దారుణంగా హరిపోయేడో అర్థం గావడం లేదు. ఎవరుబడి నమ్ము అన్ని విషయాలూ అడగొచ్చు. అయినా అడగడం లేదు. అతనడగడం చేస్తడం నా కిష్టంలేదు. కానివ్వండి. ఏం జరగనప్పటిదో అదే జరిగింతుంది.

చెన్ను: ఇంకా ఏమిటి జరిగింది? నువ్వెందుకంటే మాట మీదే నించో. నీ స్నేహితు లందర్ని కూడదీసు కుని లేవు ఎన్నికల్లో నా తరపున పని చేయించు అది చాలు. నీతకీ నీకూ పెళ్లి నేను చేస్తాను. ఈ పెళ్లికి అడ్డుపడే వెధవల్ని అక్కడికక్కడే కాల్చి పారేస్తాను.

చక్ర: సారీ!

చెన్ను: సారీ అనొద్దు. మావగారూ అను. నీ మాట మీద నువ్వు, నా మాటమీద నేను నించుండాం.

చక్ర: (తలదించుకుని అన్నాడు) ఇక్కడే మీకో మాట చెప్పాలి. ఎన్నికల్లో మీకు ప్రచారం చేయ బోయేది సీతగారి కోసం కాదు.

చెన్ను: తెలుసు నాకు. ఈ మాటలు నక్కంగాడొస్తే ఇబురు పెట్టు— వెధవని పట్టుకుని నక్కల లా గొడతాను.

చక్ర: దయచేసి మీరూ ప్రయత్నాలేమీ చేయకండి. అతన్నాకు మిత్రుడు. తెలిసో, తెలికో నా మీద పగబట్టేడు. ఇది మా యిద్దరికీ సంబంధించిన విషయం. దాన్లో మీకు కలుగ జేసుకోడం నా కిష్టం లేదు. నా వీటిట్లువేసి చెప్పండి. నక్కం మీ చెప్పుడు కనువించినా, మీరతన్ని ఏమీ అనరనీ, అనలు అతన్ని పట్టించుకో రనీను.

చెన్ను: (అశ్చర్యపోయేడు)

చక్ర: మాటివ్వండి సారీ! నక్కం నాకు ప్రాణ మిత్రుడు. అతన్ని పట్టుకు అవమానిస్తే, నమ్మా అవమానించినట్టే అవుతుంది.

చెన్ను: ఎంత మంచివాడివోయే చక్రసాణి! నత అలాగే కానిప్పు.

చక్ర: ఖేంక్. వస్తానుసారీ (రెండడుగులు వేసి— వెనక్కొచ్చేడు) నా గదికి అద్దె యిద్దామనే వచ్చేను. ఆ విషయం మరిచిపోయి వీచేమిటి చెప్పి వెళ్ళబోతున్నాను. క్షమించండి. (తేలు తోవల ముప్పై రూపాయలు తీసేడు) ఇది వచ్చేనెల అద్దె. ఆ నెలంతా నేనిక్కడే వుండి, మీ ప్రచారం సాగిస్తాను. పువ్వుకోండి.

చెన్ను: పువ్వుకుని— అలా చూస్తూ నించుండి పోయేడు

చక్ర: ఒస్తానంది. నెంపు.

(చక్రపాణి గది దాటుతూండగా తెర.)

ఇంకా వుంది

క్రిక్రయం

నాటకం

ఆది విష్ణు

(గత సంచిక తరువాయి,
రెండవ భాగం)

□ (ఇది రెండేళ్ళ తర్వాత జరిగిన కథ. అదే మేడ. అలంకరణలో మోదా పెరిగింది. చెప్పకేళ్ళులు మంత్రి అయ్యెడు. ఆ మేడలో చక్రపాణి సోపాలో కాళ్ళ చాపి ఫోనులో ఎవరో 'వింటున్నాడు'. వెనుక గదిలో సీత పాడుకోడం మూలంగా స్పష్టంగా విన లేకపోతున్నాడు. విసుగ్గా గదిలోకి తొంగిచూచేడు.)

నీ రూపులో చూపు
ఆ చూపులో తూపు
నాలుకొనె నీ వేళ

నవనీత పూర్వయాల ||వచ్చి||

చక్ర: (ఫోను మాట్ పీన్ మీద చేతినుంచి గట్టిగా అరిచేడు) నాన్ సెన్స్! ఏవిలా పాటకచేరి! కాసేపు నోరుమూసుకో. పెద్ద మనుషుల్లో మాటాడుతున్నాను. (పాటాగిపోయింది.) ఏంసార్! ఏవింటారు?... పాలా? అవునండి మా ఆవిడే! చక్కగా పాడుతుందిలేండి. ఐ జస్ట్ లైక్ హార్ సాంగ్స్..... మీకూ బాగుందా?... తేంక్యూ..

ఆదిసరె.... ఇక చెప్పండి..... మీ పర్మిట్ కి ఒచ్చిన బెంగేమీ లేదు. కాకపోతే, మావయ్యకొంచెం బిడిగా వున్నాడు. ఇవాళరావాలి. రాగానే నేను అన్ని సంగతులూ మాటాడుతాను. రైట్.... (ఫోన్ పెట్టేడు) రాస్కాల్! పాట బాగుందిట. పాట. (లేచి నించుని నూలు నర్దుకున్నాడు.) ఈగుడ్డి మొహం చూసేడుకాడు, నా మొహమ్మీదనే ఏడ్చి వెళ్ళిపోగలడు. వెధవటేన్నూ నీడూను. సీతా!

(సీత ఒచ్చింది)

చక్ర: ఏవిటి విశేషం? ఉదయమే పాటుండుకున్నావు?
సీత: పాట పాడేండుక్కుడా నాకిక్కడ అధికారం లేదా?

చక్ర: నోర్మయ్, వాకెరురు చెప్పడం గూడాను.

సీత: సాధారణంగా నేను నోరుమూసుకునే వుంటున్నాను. ఎప్పుడో గాని గొంతువలకడు. అప్పుడు క్షమించండి. పాడుకోడం మానుకోలేను.

చక్ర: పాడొద్దని ఎవడన్నాడు? పాడుకోవోయ్. నిశ్చేపంగా పాడుకో. అవుతే, నీ పాట మూలంగా ఇక్కడ నా వసులు చెడిపోకూడదంటాను. ఈ ఇంట్లో ఫోనున్న సంగతి మరిచిపోతే ఎలా? నేను

చాలా అర్థంటు విషయాలు, గొప్పవిషయాలు ఎందరెందరోనో మాటాడవలసి వుంటుంది. నా అవసరం ఎంతో మంది పెద్దలకి కావల్సి వుంటుంది. కొందరు స్వయంగా కలుసుకుని మాటాడుతారు. కొందరేమో ఫోన్ లె పిలుస్తారు. ఫోన్ లకి గొంతు చించుకువలసిన అవసరం నాకేంలేదు. కనీసం ఆ సమయాల్లో నైనా నీ గొంతు నొక్కి కూచుంటే, నా గొంతుకి శ్రమ తప్పకుండా అని చెబుతున్నాను. అర్థమవుతుందా ?

సీత: (మెల్లిగా నవ్వి అన్నది) మీ దయవల్ల నా చెవులింకా పని చేస్తూనే వున్నాయి.

చక్ర: (హేళనగా అన్నాడు) అహో.... అల్లాగా. మరి ఎవడి దయవల్ల ఆకళ్ళు వనిచెయ్యడం మానుకున్నాయో చెప్పగలవా సీతా!

సీత: అది నా భర్త. కాని పాణిగారూ! నేను అంధురాలినైనా, ఈ చీకటిలోనే నాకోసం వో నుందర దృశ్యాన్ని ఎన్నో విళ్ళ కృషిలో కట్టుకుని, దాన్ని మూరిసిపోతున్నాను. అప్పుడు నా ఆవేశం పాటగానూ, నా ఆనందం లయగానూ మారి నన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తాయి. అస్తమానం నాకా దృశ్యం కనిపించదు. అస్తమానం నేను పాడుకోలేను. దేవుడను గొప్పించిన క్షణాన్ని వర ప్రసాదంగా భావించి వరవశిస్తాను. సరిగ్గా— సరిగ్గా అప్పుడే మీరు నా నోరుమూయించే అధికారాన్ని నాకు గుర్తు చేస్తున్నారు.

చక్ర: ఖే... అయితే ఒక పని చేద్దాం. దేవుణ్ణి పిలిపించి ఎగ్రిమెంటు రాసుకుందాం. 'రేమ్ దేవుడూ! నువ్వు వేళాపాళా లేకుండా మా దంపతులవధ్య కలతలు పెట్టకు. నేను బిడిగా వున్నప్పుడు మా శ్రమితికి 'అద్భుతక్షణాన్ని' ప్రసాదించి నన్ను చీకాకుసరిస్తే మర్యాదదక్కదు గనక—నేనింట్లో లేనప్పుడు మాత్రమే సీత పాటని పర్మిట్ చేయి ఆవలూని ఒక ఒప్పందానికొచ్చేస్తే ఈ పిడా విరుగడవుతుం దేమో?

సీత: ఏనుండి.

చక్ర: చెప్పండి.

సీత: నా పాట మీకిష్టంలేదా?

చక్ర: నీపాటేకాదు ఏపాటైనాసరే— ఐ డోంట్ లైక్. పాటలు పాడుకుంటూ కూచుంటే జీవితాని క్కలిగే లాభమేవీటి? ఆ పాట డబ్బు నిస్తుందా, కూడుపెడుతుందా? సీతా, నేను కళాకారుణ్ణికాను. కళ, కళంటూ ఏదీలువల్లుకు తిరిగేంత తీరుబడిలేదు. నేను ఎదిగే మనిషిని. నాక్కావలసినవి చాలా వున్నాయి. కళని చెప్పి తిరిగే కళాకారులందర్నీ పీకపిసికి చంపాలని వుంటుందినాకు. ఐ హేట్ దెవ్. కళపేరుతో బాగుపడే మార్గాలు వెలికి పెద్దల్నే లైక్ చేస్తాను. వాళ్లే నా దృష్టిలో నిజమైన కళా మూర్తులు. ఏ విద్యైవనారే, అది మనిషిని వున్నవళంగా పెంచి పుద్ధరించాలిందే తప్ప, ఇబ్బంది కలిగించకూడదు. అఫ్ కిర్స్— మువ్వ నీటు గానే పాడొచ్చు. నీ వెనుక అటు మావగారుగానీ, ఇట నే స్నేహితులగానీ లేకుండా మమ్మక్కర్లేవీ

ఆ పాటలో బాగుపడగలవా?

సీత: బాగుపడటమంటే మీ ఉద్దేశం?

చక్ర: బాగుపడడమన్నా, ఎదిగిపోవడమన్నా, పెరిగి పోవడమన్నా, మేనేయడమన్నా, అవతలి వాడి మిస్సు పొందడమన్నా— ఈ ఎట్ సెట్రా బావ తంతా నా దృష్టిలో ఒక్కటే. డబ్బు! నేనే ఉద్దేశంతో మాట్లాడినా డబ్బు ప్రధానం.

సీత: కొందరు డబ్బుని ప్రేమిస్తారు. కొందరు డబ్బుని ద్వేషిస్తారు.

చక్ర: ఘోర్! ఘోర్! సీతా డబ్బుని ద్వేషించేది.

సీత: మీ దృష్టిలో వాళ్ళ ఘోర్నేమో! కానీ, మీరం టూన్న డబ్బులో సుఖంలేదు పాణిగారూ!

చక్ర: నేవున్నాను.

సీత: ఉదాహరణకి నన్నే తీసుకోండి. నేను డబ్బులేని మనిషికి పుట్టివుంటే నా బతుక్కి ఒక అర్థం వుండేది. డబ్బున్న ఇంటోళ్ళుట్టి నాన్నచేతా, మీ చేతా నేను నాకిష్టంలేని చాలా విధార్థాలు వింటున్నాను. అప్పుడు నా మనస్సుంత అల్లర్లాడి పోతుంటుందో మీరవరే నా గ్రహించేరా?

చక్ర: షేటు మార్గడంలో సీతా నీకు నువ్వేపాటి. వెరిగుడో.... మీనాన్న ఎన్నికలో! నేనుసాయ పడ్డాను గనుకనే ఆయనిప్పుడు మంత్రిగారయ్యే రవునా? ఇంత ఘోర్ చేసేను గనుక నువ్వునాకు భార్యవయ్యేవు. అదీ కరకేటే. నీ జాతకమనే రూపాయి బిళ్లకిది బొమ్మ! బొంబులు చెవుతాను విన. తాడూ బొంగరంలేని ఆ సత్యంగాడు మీనాన్నకేదిదంగానూ ఉపయోగించలేకపోగా, ఆయన కోపాగ్నికి మలమలమాడి చచ్చేవాడు. నున్న వాడిని పెళ్లిచేసుకుని ఈ మేడకి దూరంగా ఎక్కడో ఒకచిన్న పాకలో నీ జీవితం వెళ్ల బొంబుకునేదానివి. ఆకలో చావకపోయినా, వాడు తెచ్చే ముష్టి వందరూపాయలు— మీనాన్న మెళ్లో వడే దండ ఖరీదు— దాంతో బతకడ మెలాగో తెలిక, పేదపాటలు పాడుకుంటో ఎన్నాళ్ళు బలికేవారు? ఈలోగా, వాడు ఆ సత్యం గాడు సీతో విసిగిపోయి నిన్నాదిలిపెట్టి ఏ టైపి స్టునో, నర్సునో లేవదీసుకుపోయి—

సీత: అవండీ. బావని అవమానించకండి. అతను మీరనుకున్నంత నీచుడుకాడు. బావ నంగిలి వాకు తెలుసు. అతను అమాయకుడు. అతనిలో కల్ప షంలేదు. అతని మనసులో యిన్ని భయంకర మైన సుడిగుండాల లేవు. మీకు తెలుసో తెలిదో—అతను నా మూలంగానే పెళ్లి చేసుకోడం మానుకున్నాడు.

చక్ర: వాడి గురించి ఇంతపీటుగా చెబుతున్నావు, వాడితో లేని పోతానా ఏమిటి?

సీత: ఛీ!... ఆ మాటనేందుకు మీసారెలా ఒచ్చింది? మీమనసెలా ఒప్పింది?

చక్ర: మరేంలేదు. చాలామంది పిరికి నన్నాసులు మనసులో పెళ్లాంపేద అనుమానం పెంచు కుని బాధపడతారారు. మన నంగితాకాదు. డైరెక్ట్ ఎలాకే. నాకు అనుమానం కలగదు. కలిగితే 'ఏమిటి కథా?' అని అడిగేస్తానే తప్ప దాచుకుని కుమిలిపోడం నాకిష్టంలేదు. నిన్ను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నానని నువ్వెన్నోసార్లు అన్నావు.

నిజమే.... ఐ డోంట్ లైక్ యూ! పెళ్లం లావా? అది తప్పనిసరై పోయింది. అంత మాత్రాన అగ్ని సాక్షిగా జరిగిన పెళ్లికి కట్టు బడి మనసుల్ని మోసం చేసుకోడం మహాపాపం! అందుకోసం, మన ధియర్ ప్రత్యేకంగా వుంది. సంఘ కట్టుబాల్లకి పూర్తిగా లోంగిపోయేవో సోదిక్కూడా రావు. గనుక లొంగినట్టు నటించు. నీ మనసుకి ఏం తోస్తోంది అదెయ్యి. సినిమా, సీత, ధర్మం, వగైరాలన్నీ పనికిరాని మాటలు. అందు చేత ఫర్లేదు సీతా, సత్యం మనింటికి ఒస్తానే వున్నాడుగా— నాకేం అభ్యంతరం లేదు.

సీత: ఏవండీ.... నేను వినలేను. చెప్పకండి. మీ ధియరీంతో నాకు అసహ్యం కలిగించకండి. నన్ను బతకవివ్వండిలా. (క్షణమాగి అన్నది) నేనం కేమీ వినలేను.

(చక్రపాణి చాలా వికృతంగా నవ్వి, ఆనవ్వునో చోట అపే అన్నాడు).

చక్ర: అన్న, తమ్ముడా, అక్కా, చెల్లెల్లా, చివరికి కట్టుకున్న భార్య ఎవరైనా ఫర్లేదు— నేను బాగుపడేందుకు వాళ్ళే విధంగా ఉపకరించినా

నంతోపిస్తాను. నేర్పిజనే చెబుతున్నాను సీతా! నేను రచ్చపడినాను. బతకనేర్చిన మనిషిని. ఇనాఫ నానోటినుంచి ఈ నిజం విని నువ్వు కుమిలిపోతే చెప్పలేను గానీ, ఒక విధంగా మీనాన్న నాజాతి వాడే. అందికే, మీనాన్నకి అల్లాడినయ్యేను. మా జాతి పెద్దలనేకమంది బయటవున్నారు. యుగధర్మం తెలిసి గుడ్డినక్షిని నువ్వు. నీవల్ల నా కోక్కటే లాభం— మావ వరవతిని పంచుకోడం. నీకళ్ళ గూడా వికేపంగా వుంటే (నవ్వేడు. చెవులు మూసుకుంది సీత) చెప్పనే. కానీ చూపే, నేనేం స్వార్థపరుడినిగాను. నీ ప్రేమని సత్యానికి పంచివ్వమని ఎందుకు చెబుతున్నావో తెలుసా? ఆరకంగానైనా నువ్వు మానసికంగా కుదుటపడతావని.

సీత: మీకు ఆత్మాభిమానం లేదు. నైతికంగా మీరు చచ్చిపోయారు.

చక్ర: రెండుముక్కల్లో నా గురించి చాలా కరెక్ట్ గా చెప్పే, కానివిల్లా! ఈ విధ్యలో నమ్మించిన గురువులనేకమంది బయటైతే విశాసంగా, నిశ్చింతంగా బతుకుతున్నారు. వాళ్లందరి మాటేవిటి

డాక్టర్ కమల్లు

అతి మూత్రవ్యాధి మూత్రవ్యాధి

వస్తుంది?

వంశంలో మరెవరికీ అతి మూత్రవ్యాధి లేకపోయినా కొందరికి రావటానికి కారణం ఏమిటి? కొందరికి ఈరోగం వచ్చే స్వభావం ఉంటుంది. వాళ్ళలో వ్యాధి కనిపించకపోవచ్చు కాని వారి దేహాలలో వ్యాధివచ్చే ధోరణి ఉంటుంది. ఈధోరణి వంశ పారం వర్యంగా రావచ్చు.

మరొకవిత ఏమిటంటే కొందరి వంశంలో రెండు తరాలుగా అతి మూత్రవ్యాధి ఉండవచ్చు. వారు తగిన చికిత్స పొందక (రోగనిర్ణయం తప్పకావటంచేత) వారివంశంలో అతి మూత్రవ్యాధి లేదనుకొనవచ్చు.

ఇంతేకాక, వ్యాధి లోపల అణిగి మణిగి ఎన్నో రోజుల తర్వాత బయటపడవచ్చు. దీనికి చిన్నోలు: విపరీతమయిన దాహం, తరచు నుమూత్ర నిసర్జన, దురదలు తీపి

కోసం తహతహ, బలహీనత, తేలికగా జబ్బుపడటం వదలని బడలిక. ఒక పెద్దమనిషిని ఎవరో అడిగారుట, 'పిచ్చి తల్లి దండ్రుల నుంచి సంక్రమిస్తుందా?' అని. 'పిల్లల దగ్గరనుంచీ రావచ్చు,

44

నన్నాడుట ఆయన. తమ పిల్లలకి అతి మూత్రవ్యాధి ఉందని తెలిసిన తర్వాతనే ఎందరో తామూ తగిన పరీక్ష చేయించుకుంటారు.

హెచ్. ఎల్. హార్వెన్ సోన్
(కానీరయలు)

1. నిజంగా, అసందర్భత్వం/ఉన్నాదం అవుతుంది సంభవించుట బుద్ధిమంతులైన వ్యక్తులకు చిహ్నమైన యడల అట్టి ఆదర గౌరవాల వాణించేవారు అరుదుకాదు.

2. మన అభిలాషలు/భావనలు మన జీవనాలను వడినే గొప్ప శక్తిని కలిగిస్తాయి.

3. ధర్మములు పలు స్వరాలలో ప్రసంగించవచ్చు, పలు ముఖ వైఖరులను దాల్చవచ్చు, పలుభిన్న భాషలలో ప్రసంగించవచ్చు, కాని వాటి ఒక్కటే ప్రామాణిక స్వరం డయా—భావం/అంతరాత్మిక స్వరం అయివున్నది.

4. భారతీయ బజార్లు ధరల హెచ్చు-తగ్గుల కందర్భంలో చాల సహకారి/చంచలం అయివున్నవి.

5. ఒక మానవుడు జీవితమును ఎట్లు గడిపెనో! మీరు తెలిసికొనగోరే యడల అతడు ఎట్లు మరణించునో! వస్త్రధారణ మొనర్చునో! ప్రిక్షింతులు పర్వదా అవసరం.

6. ఒకవస్తువు యొక్క స్వత్వం / అస్తిత్వం, స్వయం ఆ మస్తువుతో భిన్నంకాదు.

7. శిక్షణ వ్యక్తి యొక్క మనస్సు / స్వస్థిత్వమును అతనిని సామాజికంగాను మరియు ఆధ్యాత్మికంగాకూడ వికసంపజ్జయింపట్లు వృద్ధిపొందుచు తుంది.

8. ఏ భాషలోనైనా అభిప్రాయము యొక్క మధురార్థములను ప్రకటించుటలో విశ్వాసప్రత్యక్ష/పశ్చత మరియు శైలియొక్క శుద్ధత నిదానంగా వృద్ధియగును.

9. నిజంగా మానవుడు ఎంత ఎక్కువగా సాందియుంటాడో / వాంఛించుతాడో ఆతడుఅంత ఎక్కువగా భిక్షకుడవుతాడు.

10. ఇలిపోనం / సమాజం మరియు సభ్యత, మానవ మనోభావభృతా నిరూపణలు.

11. ఎవరి హృదయం శూన్యం మరియు ఆశా/ప్రేమ రహితమై యుండునో ఆవ్యక్తి ఒక్కక్షణమాత్రమేనా జీవింపకలరు.

12. కేవలం మానవ / విసప్రణ జీవిగా మనం తాళ్ళరుని అన్వేషించగలం మరియు ఆయనలో విలీనమైపోవ యత్నించగలం.

13. మన శిక్షణలో ఆదర్శవాద/యదార్థవాద మందు ఇంకమా తోపము గలదు.

14. ప్రకృతి మన ప్రేరణ / మరోరంజనకు కాళ్ళత చెలమయై వున్నది.

15. మొదలలం పుష్కలంబడే పక్షంలో స్వతంత్రత/వైతికత రాజనీతిజ్ఞ జీవనమందు అత్యున్న మేరలయందు నిలిసియుంచబడజాలదు.

16. స్థిరపరచబడిన దరలు బజార్లకు/రాభములకు గ్యారంటీ భావమును సమకూరుగును.

17. భారతదేశంలో మనం పేదరికము / స్థిరత్వమును స్వేచ్ఛా వికంగా తలంపజూతుము.

18. ఏదైనా బహుమతి అది ఎంత సభ్యతయైనదిగా వున్నను ఏదేమైనా అది ఎంత బాగుగా సుసంగత పరచబడినదై యున్నను వ్యవస్థ/ధర్మం లేనిదే పర్ణిల్ల నేరదు.

1. Indeed, if Absurdity Insanity is sometimes the hallmark of ingenious, the claimants for the honour are not so rare.

2. Our Ambitions Emotions constitute the great driving power of our live.

3. Religions may speak with many voices, may wear many faces may speak in many dialects, but their one authentic voice is the voice of Compassion / Conscience.

4. The Indian market is very Conducive / Sensitive to the movement of prices

5. If you want to know how a man has lived it is always necessary to see how he Dies / Dresses!

6. The Essence / Existence of a thing is inseparable from the thing itself.

7. Education aims at so moulding the Faculty / Personality of the individual as to develop him socially as well as spiritually.

8. Fidelity / Flexibility in the expression of fine shades of meaning and precision of expression are matters of slow growth in a language

9. Really the more a man Gets / Wants, the more he is a beggar!

10. History / Society and civilization are the mind of man writ large.

11. Nobody can live for a moment if his heart is blank and devoid of Hope / Love.

12. It is only as a Human Humble being that we can seek God and try to unite with Him.

13. Want of Idealism / Realism still clings to our education

14. Nature is our perennial fountain of Inspiration / Recreation.

15. Liberty / Morality cannot be preserved at high levels of political life when it is ignored at the bottom.

16. Stabilised prices imply guaranteed Markets / Profits.

17. We, in India, have tended to take Poverty / stability for granted.

18. No society however civilised it may be, no State however well organised it may be can do without Regulation / Religion.

గమనిక: పై క్లూలు భారతీయ గ్రంథకర్తల పుస్తకములనుండి తీసుకొనబడినవి. అవి పూర్తి వాక్యములు మరియు వేరువేరుగా పూర్తి ఆర్థ వంతమైనవి. గ్రంథకర్తలు, వారి పుస్తకముల పేర్లు, అప్లియర్ సాల్వ్యాషన్ తోపాటు లిట్ క్విజ్ లిట్ క్విజ్ ప్రచురించబడును.

సలః నీ దగ్గరేమైనా అదృతశక్తులుంటే మమ్మల్ని శపించి పారేయ. వెధవలం నల్లల్లా మాడి దస్తాం. శపించగలవా?

సీత: అన్నింటికీ ఆభగవంతుడే వున్నాడు. (కారుశబ్దం వినిపించింది)

చక్ర తప్పుకో. మావగాంబుచ్చిస్తున్నారు. ఇక మాటాడకు, బాగా అలిసిపోయివుంటారేమో ఆయనకి చక్కటి విశ్రాంతి అవసరం. (మాటాడతూనే బిరువా దగ్గరికి వెళ్లి దాంట్ల వున్న బ్రాండ్ సీసా తీసేడు) నన్ను విసిగించినట్టు ఆయన్ని విసిగిస్తే ప్రయోజనం సున్నా. మావ గారికి మందివ్వాలి. అతికష్టమీద నేర్చుకున్నారు పాసం! వందమైళ్లదూరం నుంచి కాగ్ల ప్రయాణం. ఒళ్ళు పులులు తప్పవు. మంత్ర పదవి మజా కాదు.

(ముందుగా రామదాసు ఒప్పేడు) చక్ర: భేష్... అనుకున్నట్టు మందుతో రేడిగా వున్నావు. ఎంతైనా తెలివగలవాడివి.

చక్ర: పారం ఆవు. మావగారు.....

(చెప్పకేళ్ళులు మెరిసిపోతూ వచ్చేడు. అలా తేలిమిద పూలదండ శరీరులోనూ, అందంలోనూ చెప్పకగ్గది) చెప్ప: దామా! దాసు: సారే!

చెప్ప: ఇవాళ నేనెక్కడికి రాతరయ! (దండని అవతల లగా విసిరేడు. వాపు పోసాలో కూచున్నాడు) అవునయ్యాదామా! ఇంతకి వాడేంటాడు? ధరలవీ అందుబాటులో లేవంటాడు, అంతే గదూ.

దాసు: అవున్నారే! చెప్ప: దానికి నేనేం చెప్పో గుర్తులేదు దామా! ఇవాళ పేదరు చదివి చెప్ప. వాడు అడిగిందానికి, మను చెప్పిందానికి—మిటి—అంతే. అదంతో సరిపోయిందో లేదో చూడు దామా!

దాసు: మరి సింహాచలం గారి వ్యవహారం? అతనేమి శోభనాద్రి గారికామలసరిన వాడు.

చెప్ప: అవునయ్యాదామా! గుర్తుంచుకో. వాడి బాసెవదా? రాజులు గదూ, సాయింతు గుర్తు వెయ్యి, ఫోన్ చేద్దం. ప్రమాషణేగా?

దాసు: లిటిగేషను గూడా వుండండి. సింహాచలం కంటే అవతల వాడెవడో సీనియరులు. దావాలు కోర్టులా అని ఒకటే హడావిడలు.

చెప్ప: దామా! దావాల గురించిన నాకుటయ్యా చెబు తావ్. అవతల వాడికి ప్రమాషణ్ నీచ్చి అడవులో పారేసి, ఎవడువీడూ, పేరేమిటన్నారు, సింహాచలం గదూ, కొత్త పోస్ట్ ఒకటేసి దాంట్ యిరికించేస్తే సరిపోలా?

దాసు: సరిపోతుంది సారే! కానీ.....

చెప్ప: దామా! సున్నా మందుతో చేరేవేమిటయ్యా! ఇవన్నీ మన వ్యవహారాలు. (చక్రవాణి బ్రాండ్ సీసా, గ్లాసులూ సర్ది టీసాయ్ మీదవుంచేడు. చెప్పకేళ్ళులు నవ్వుతూ వును

చక్ర: నువ్వన్నట్టే సీతని ప్రేమించడం ప్రారంభిస్తానే అనుకో. దానివల్ల నువ్వుపొందే 'లాభం' ఏమిటి?

సత్య: లాభం. ఇక్కడగూడా వ్యాపారాన్ని గుర్తు చేయకుపోణి! నాకు బాధగా వుంటుంది.

చక్ర: లాభంకాకపోతే మరోటి. సీతని ఉద్ధరించమని కోరడంలో నీ ఉద్దేశమేమిటి?

సత్య: సీత సుఖపడాలి.

చక్ర: దాని సుఖదుఃఖాల్లో నీకేమిటి పనంటున్నాను?

సత్య: సీత నా ప్రాణం.

చక్ర: నిజం?

సత్య: ఈనిజం నీకెప్పట్టుంచో తెలుసు. సీతమీద నాకు ప్రేమగానీ, జాలిగానీ దూరంకావు.

చక్ర: సీతనింకా ప్రేమిస్తానే ప్రస్తానా?

సత్య: ఏంతప్పా? మనిషిని మనిషి ప్రేమించడం నేరమా?

చక్ర: నువ్వు సీతని ప్రేమిస్తున్నట్టే నేను మంజూని ప్రేమిస్తున్నాను.

సత్య: కాదు కామిస్తున్నావు.

చక్ర: నువ్వు సీతని కామించడంలేదని బుజువుందా? **సత్య:** నా ఆత్మ!

చక్ర: నాన్ సెన్స్, యూన్ సెన్స్ అర్యమెంట్!

సత్య: అదినిబోటి అనాగరికుడికి అర్థం కాదు.

చక్ర: నేనా అనాగరికుణ్ణి?

సత్య: జీవితమంటే నువ్వండే పదమూడు ముక్కలాటకాదు పోణి! దురాణమైన నీ స్టాన్స్ కి ఇంత టీతోనైనా మంగళవాక్యం వలకు సీతకి జీవితం పట్ల ఆసక్తి కలుగజెయ్య సీత అమాయకురాలు.

అల్పసంతోషి. విన్ను చేపుడిగా ఎంచి జీవితాంతం నీకు బుణపడి వుంటుంది. ఈ తృప్తిమించిన సుఖం మంజూలోగానీ, సీసాలో గానీ దొరకదు

చక్ర: మంజూ అంటున్నావు, పదమూడుముక్కలాటంటున్నావు, సీసాలంటున్నావు— ఏమిటి కథ? నాగురించి అంతా తెలుసుకునే వచ్చేవా?

సత్య: సీతతో నీ పెళ్లయిన ఈ రెండేళ్లగా నేను నీ విషయాలే సేకరిస్తున్నాను.

చక్ర: వెరికోడ్ పోలీ! టూ ఇయర్స్ .. నీ జీవితంలో రెండేళ్లు ఎందుకూ పనికిరాకుండా అగులడిపోయాయి. వెర్రివాడా? నీ గురించేవిటో నువ్వు చూచుకోడం మాని వరాయి వాడి జోక్యానికి పోయావా? వేస్ట్. ఈ రెండేళ్లలో— పెళ్లి చేసుకుంటే ఇద్దరు పిల్లల్ని పొందేవాడివి, వ్యాపారంచేసి, బాగుపడటం తెలుస్తే ఏదైనా అరమైనేలు సంపాదించే వాడివి, మజా చేయడం ప్రారంభిస్తే క్రైమ్ మేక్స్ పాలిమేరల్స్ వుండే వాడివి. రాజకీయాల్లో తిరగడం నేర్చుకుంటే ఛోలానాయకుడివై వెలిగేవాడివి, ఖాసీలుచేసి తాపాతుంటే ఏదైనా అందినీ జనాభాకక్కల్లో తగ్గించేవాడివి— ఇవేమీ చేయరేకపోగా, వేసుకుంటూగా నన్ను పసిగట్టడంతోలే రెండేళ్లు గడిపేసి ఛూల్ వైపోయేవు. ఐ పీటీయూ. నిప్పి స్థితిలో చూస్తుంటే ఏడుపు ముంచుకు వస్తోంది లే చిట్టి— అక్కడమందుంది. రెండు చుక్కలు వుచ్చుకుంటే ఉత్సాహం పొంగి, నా కారెక్కికూర్చుంటావు. అతర్వాత నువ్వు చేయబోయేదంతా మజానే!

చెప్పేది వింటున్నాను.

చక్ర: ఇంకోచక్కటి రహస్యం చెబుతాను. ఆ గూడా విను. (గబగబా వెళ్లి సీసాలో బ్రాండ్ ని గ్లాసులోకి వోంచి తీసుకొచ్చేడు) ఇది వుచ్చుకో. నేను చెప్పేది వింటే నువ్వు ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయి తట్టుకోలేక సతమతవుతావు మనిషినా పరిస్థితుల్లో స్థితిగా నింపబెట్టడం ఈ ద్రవ్యానికే తెలుసు. అది దాని డగ్యటీ వుచ్చుకో.

సత్య: అబ్బురేడు.

చక్ర: అయితే నేను వుచ్చుకుంటాను. (కొంచెం రుచిచూచి సత్యం చుట్టూ తిరుగుతూ చెప్పేడు) నిజమేనోయ్ సత్యం. నువ్వు చెప్పిందంతా నిజమే నేను సీతకి అన్యాయం చేస్తున్న మాటెంతో నిజం. (సీతా, సుబ్బాదావూ వచ్చి గమ్మం దగ్గర నించున్నారు) నాసరదాలో, నా సుఖాలో సీతని పూరిగా మరచి పోయేను. పార్లన్టీనువ్వు సీతని ప్రేమిస్తున్న మనిషివి గదూ, సీత దుఃఖ పడితే నువ్వు చూశేవుగదూ, పాపం— అది గూడా నిజమే! సీతమీద ఇంత జాలి ప్రేమా వున్న మనిషివి నీకు నేనిప్పుడే చెప్పినా చేయ గలవు. నేనేమో నువ్వనుకున్నంత అర్థంలుగా మంచి సన్మానినై పోయేందుకు అవకాశాలు తక్కువ. సీత సుఖపడాలంటే ఒకేఒక మార్గం వుంది—విను— లిగల్ గా సీత నా పెళ్లామే, సీతని సంతోషపెట్టే కార్యక్రమం నువ్వు ఆరంభించు సత్యం. విత్ పెజెర్ నేనానికి యిస్తుంటాను. ఇక సమస్యలేదు.

సత్య: (చివాలనలెచి చెయ్యేడేడు) యూ రాపెల్లో! సీత. బావా!

(సత్యం ఎత్తివేతని దించాడు).

చక్ర: (కూరంగా నవ్వేడు) గుడ్డై నా నీ ప్రతి చర్యని గమనిస్తోంది సీత నా ప్రాణం తీసేవాడివి క్షణంలో. సీత మాటలో కక్కన ఆగిపోయేవు మా యిద్దరి సఖ్యం యిప్పుడర్థమైందనుకుంటాను (రుద్దుడయ్యాడు) పూకో! నన్ను కొట్టి పారేసే మనిషివా? అవుట్ క్షణంలో యిక్కడ వుంది వెళ్లిపోవాలి. లేకపోతే కాల్చి పారేస్తాను. సీత వెళ్లిపోబావా? మళ్లా ఈ యింటికి రాకు నా మీదనీకు మనుకారం ఎందుకుండాలనలు?

నేను నీకు వరాయిదాన్ని వెళ్లిపో బావా! నేనిక్కడి వుండటం మూలంగానే కదా ఒచ్చేవు మళ్ళా నువ్విక్కడికి వచ్చే అవసరం వుండదు. నేనో నిశ్చయానికి వచ్చాను ఈ పాపిష్టి బ్రతుకు యింకా బతకలేను. నా మూలంగా మీకెవ్వరికీ యింకా ఏ ఇబ్బంది వుండదు నేను వెళ్లిపోతాను. మీ అందరికీ దూరంగా వెళ్లిపోతాను. ఎక్కడో రాలిపోతాను. నా శవాన్ని సైలం మీకందకుండా చేస్తాను సెలవు బావా . ఇక వెళ్లిపో ..

(చెప్పకేపులు రామదాసులో మేడదిగి ఒచ్చేడు) చెన్ను ఏమిటికాకిగోల. వెళ్లిపో. వెళ్లిపోతా. దానూ సంగతేమిటో కనుక్కో .. ఈ ఇల్లా ఎవంట్లీ అయిపోతుంది . ఈ ఇంట్లో నిద్రపోదానికి ఏటాం లేదో గూడా కనుక్కో. వీల్లేదంటే అందర్నీ బయటికి లోపే తలుపులు బిగించు. ఇడియట్స్

చక్ర: మీ నేనల్లాడొచ్చి చిన్నగాలి దుసూరం సృష్టించేడు. అమ్మదేమో ప్రాణం తీసుకుంటానని మాలాము చేస్తోంది.

చెన్ను అంతముచ్చుగా వుందా? దానూ .. మేళ మీద నా రివాల్యురుంది. పట్టకొచ్చి సీతకిచ్చు.

సీత. నానా! చెన్ను: సైలెంట్.

సుబ్బా ఏం జోకురా బాబూ! బాబాయికి జై. చెన్ను నోర్చుయ్యరా నుట్టుగా వినండి ఎవరైతా వోరు తెరిచేరో ... నీక నులిమి చేస్తాడు దాను .

పదవోయి దాను (దాను చెన్నుకేపులి మేడమీదికి తీసుకువెళ్లాడు)

చక్ర: వివారుగా అదీ విషయం ఎవరో ఒకర్ని కాల్చి చంపాలని మావగారికి సరదాగా వుంది తర్వాత మీ యిష్టం

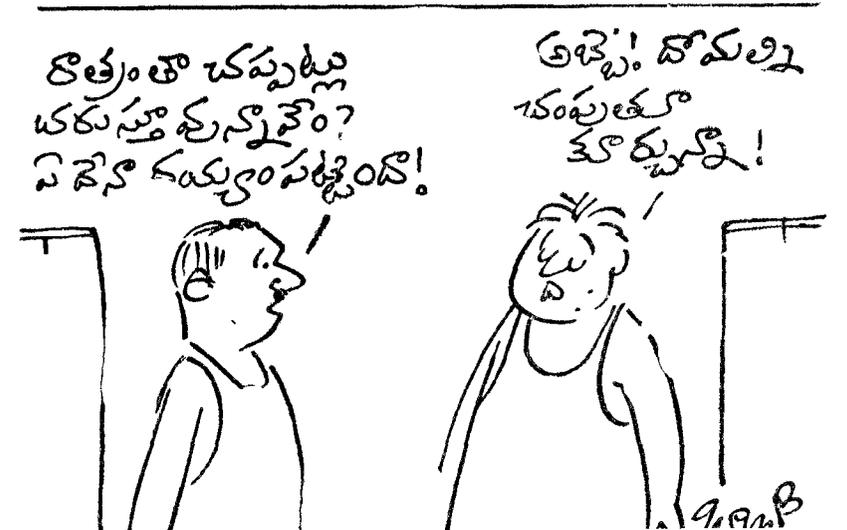
(ఫోన్ మోగింది చక్రకాణి అందుకున్నాడు).

చక్ర: సారీమంజూ!... లీలయిందికదూ ఇది! ఒచ్చేస్తున్నా

(ఏం చేయాలో తోచక మిగతా ముగ్గురూ అణచోయ్యలై బొమ్మల్లా నించున్నారు. వ్లాక్ల నా స్థితిలో చూస్తున్న చక్రకాణికి సరదాగా వుంది.

సరిగ్గా అప్పుడే తెర పడింది)

(ముగింపు పైవారం)

ఆక్రయం

సంకలనం

(గత సంచిక తరువాయి) మూడవ భాగం

□ (ఇది నెలరోజుల తర్వాత చెన్నకేశవులి మేడలోనే జరిగిన ఉదంతం మేడలో మునుపటి హంగులపై వున్నా, అక్కడ దిగులు కాపురం చేస్తోంది సీతఫోటో, మధ్యగుమ్మం మీద వ్రేల్లాడుతోంది ఆఫోటోకి దండవేసేరు మేడమెట్టు దిగుతూ చెన్నకేశవులు సీత ఫోటోవేపు చూసేడు మెట్టు మీదనే నించుని సుబ్బారావుని పిలిచేడు) చెన్న సుబ్బారావు తొరగారా! ముబ్బా (ప్రక్కగదిలోంచి సుబ్బారావు సూట్ కేసులో సహా హోల్లోకి వచ్చేడు) పిలిచేవా బాబాయ్? చీన్న పిలవడంకాదురా, గొంతు పగిలేట్టు అరిచేను మా అమ్మఫోటోకి దండ వేసింది ఎవడ్రా? ముబ్బా నేనుకాదు బాబాయ్ చెన్న చక్రపాణిగాడేనా? ముబ్బా అవును సీతకి దండవేసి, కళ్లలో నీళ్లు నింపుకుని పదినిమిషాలపాటు బొమ్మలా నించున్నాడు గూడాను చీన్న కార్ని పారేస్తానని చెప్పు అది వున్నట్టుకూ

దాని వుసురు పోసుకున్నాడ్రా వాడు అది పోయిందిగా, ఇక దండలేయడం మొదలెట్టాడు వాడు హంతకుడు పక్కామర్దరర్ పిస్తాయి, కత్తి, విషాల్తో మనుషుల్ని చంపడు వాడు కేవలం, వాడి మాటల్తోనే చంపేయగల మొనగాడు దండలేస్తాడా దగాకోర్! వాడిని నమ్మి వాడి మాయమాటలకి మత్తెక్కి కన్న కూతురు ఉసురు పోసుకున్నాను తీసేయ్ అదండ అవుణ్ణాత్తురాలికి వాడెవడు దండ వేయడానికి? తీసి పారేయ్ సుబ్బా (దండతీసి చెన్నకేశవులికిస్తా అన్నాడు) పోనీ, నువ్వు వేయ్ బాబాయ్ చెన్న (తన చేతులు చూచుకున్నాడు) వాడ్రూ సుబ్బారావు! ఈ చేతులు గూడా పాపంచేసు కున్నాయి నేనూ దుర్మార్గుడినే దండవేయడం నాచాతగాడు ఒకపని చెయ్యి అది బతికి నన్నాళ్లు నీతోనూ, సత్యంతోనూ మనసు విప్పి మాటాడింది మీయిద్దరే దానికి స్నేహితులు నువ్వే దండ వేయ్ సుబ్బా (అదేదండని సీత ఫోటోకి వేసేడు) ఇవారైతే వేసేను గానీ, రోజూ ఎలా బాబాయ్? ఈఇంట్లో వుండేది నువ్వు, బావగారూను

మీ యిద్దరోళ్లవే. చెన్న బావగారెవడ్రా నన్నానీ! నాకూతుర్నో వాడూ వచ్చేడు, ఇక ఈఇంట్లో వాడికి స్థానం లేదు తెలిసిందా? ముబ్బా అదేంమాట? సీతను అన్ని విధాలా సాయపడిన మనిషి చెన్న అదిగో— ఆసాయంతోనే నన్నుఘంచేడు ఆసేరుతోనే నాకూతురిగొంతు కోసేడు మహా తల్లి! ఎక్కడ కన్నుమూసిందో ఏమో? ఒరేయ్. నీతోనూ ఏం చెప్పిందికాదా? ముబ్బా ఆరోజు, సీత అందరోనూ చెప్పింది గదా బాబాయ్ తన శవాన్ని సైతం మనకిదక్క నివ్వనని చెన్న అయిపోయిందిరా? అంతా అయిపోయింది ఇక్కడ సుఖాల్నీ, దర్జాల్నీ అన్నింటినీ తనతోనే తీసుకు పోయింది ఇక మిగిలింది చీకటి చీకటి ముబ్బా మనసు కుదుట పరుచుకోవాలి బాబాయ్ ఎన్నాళ్లని పోయిన వాళ్లగురించి బాధపడతాం చెప్పు? చెన్న (సుల్ప మేడెక్కుతూ అన్నాడు) ఒరేయ్ వామనసేం బాగోలేదురా దానువోస్తే కిందే కూచోబెట్టు మేడమీదికి పంపకు నేను ఏకాంతంగా కూచోవాలి ముబ్బా రైలుకి వేళయింది నేను వెళ్లిపోవాలి చెన్న వెళ్లిపోతానంటావా? అవున్నే ఇక్కడ సీత లేదుగదా! వెళ్లిపోక ఏం చేస్తావులే! అవువ్రా అట్టి నువ్వు చెప్పింది నిజం (నితనంగా నవ్వేసి మేడ మీదికి వెళ్లిపోతూడు అతనకా వెళ్లగానే బయటనుంచి దాట వచ్చేడు దాను చెన్నకేశవుల్ని అనుసరించ బోయేడుగానీ, సుబ్బారావు అతన్ని పట్టుకు అనేడు.) ముబ్బా: ఇప్పుడు వెళ్లకండి బాబాయి మనకి బాగోలేదు దాను (సుబ్బారావుని ఎగడిగా చూసేడు) వేనాయా: వెర్చనల్ అసైంటెంట్ని సుబ్బా తెలుసండీబాబూ! మిమ్మల్ని మేడమీదికి రాతర్చిని నాతో చెప్పేడు. దాను వారం రోజుల్నుంచి చూస్తున్నాడు. ముబ్బా ఏఏటో? దాను ఇక్కడివరకు ఏం బాగోలేదు గొంతుమీద కూచున్న వ్యవహారాలు చాలావున్నాయి ముబ్బా వుంటాయివారి! గాని దానుగారూ! ఇవన్నీ బాబాయికి తెలికూడదు సీత సోపడంతో గొప్ప షిక్ తీనేసేడు దాను ఇవాల కోపాద్రిగారింట్లో దీవ్వరుందిసారో! ముబ్బా తిన్నగా మీరొక్కరే వెళ్లండి స్వామీ! (దాను, ఏం చాతగాక తంపట్టుకు కూచున్నాడు) ముబ్బా ఎంచక్కా మీయింటికి వెళ్లిపోగూడదా? దాను వారంరోజుల్నుంచి అదేచేస్తున్నాను కాని సారో, మనకి చేతినిండా వనే కపోతే తోచి దావదు. ముబ్బా అంతేనా? లేక మీ హోదా పెరగాడా? దాను హోదా? (తేలిగ్గా నవ్వేడు కాలమిద కాల

నేనుకూర్చున్నాడు.) మన హోదాకేవలభంగం? మనహోదా మీకుందేమో చెప్పండి చూద్దాం సుబ్బా: లేదు బాబూ! కేవలం గుమాస్తాగాడిని దాను: అలాగారండి దారికి. మీజీతం మీకేమైనా సరిపోతుందా?

సుబ్బా: సరిపెట్టుకుంటున్నాను. ఎవో నాలుగు ట్యూషన్లు గూడా చెప్పుకుంటున్నాన్నేండ్. దాను: ఎవరికి? పిల్లకాయలకే? వెరిబెడ్. ఇక్కడ మనం గూడా ట్యూషన్లు చెబుతాం. ఎవరి కనుకున్నారు? పిల్లకాయలకి కాదు. యమ్మల్యే బాబులకు చెబుతాం. ఒక ఎమ్మెల్యే వున్నారు. పేరు చెప్పను. గురువుగారికి ఆలలు నేర్పింది నేను. తెలుగుంతర్కత—మోజుకొద్ది—ఇంగ్లీషు నేర్చు మన్నాడు. ఆలోచించి ఏదీ సీలునేర్చడం ప్రారంభించేను. ఇవాళే 'కె' దిద్దుకుంటున్నాడు. 'త'రగాచెప్పు పంతులు. ఇంతాలెప్పుమేంటి? అంటాడు. ఫర్వేదుసారే 'కె' అంటే ఏవిలునుకున్నారు? నగం అక్కర లొచ్చినట్లు తెక్క. ఈవిచ్చికలకి ఇక్కడికిచాలు. విగతా నగం వచ్చే ఎన్నికలో నేర్చుకోవచ్చావటాని నచ్చ చెప్పేను. మానవుడు నోరెత్తలేదు. ఆయనే గనక జెడ్ వరకూ నేర్చుకుంటే మనల్ని నోరెత్త నిచ్చడు. అది వేరే విషయం. మన చేతిలోనే వాళ్ల పిలక లుండాలి. అది గురువుగారి పాఠం. !

సుబ్బా: బావగారే? పాపం బావగారి రోజులు బాలేదు. బాబాయికీ బావగారికీ క్షణం పడిచావడం లేదు.

దాను: మామా అల్లుళ్ల తగాదాలు ఎన్నాళ్లం టాయిలెండి. మన ఎరికతో మహా మహా వాళ్లై రాజీ కొచ్చేస్తున్నాను. ఉదాహరణకి, నాదగ్గర అలలు నేర్చుకున్న ఎమ్మెల్యే గారు రోజు కొకరో తగాదావడి, రోజుకో పార్టీ మారి ఖంగారు వడుతున్నా—ఎవరూ ఆయన్ని 'ఫి, ఫో' అని కసిరి కొట్టలేదు తెలుసా?

సుబ్బా: అన్నట్లు దానుగారూ! మీ శిష్యుడికి అక్కరలు నేర్చడమేనా లేక ముష్టి యుద్ధాలూ కుస్తీలూ, కసరత్తులూ అవన్నీ నేర్చుతున్నారా? దాను: జోక్ చేస్తున్నారు.

సుబ్బా: కాదుబాబూ నిజమే చెబుతున్నాను. ప్రభుత్వాలు వడిపోవడం మీరు వినడం లేదా దానుగారూ? అక్కడెక్కడో రాళ్లు రుచ్చుకుంటున్నారల్ల, చొక్కాలు చింపుకుని ముష్టి యుద్ధాలు చేస్తున్నారల్ల. కుస్తీలు వడుతున్నారల్ల, ఒకటూ బాబూ?

దాను: ఆనవూదాలగురించి నాకు చెప్పకండి. ఆవిషయాలు మనం మాటాడుకోకూడదు. విద్యా దానమన్నార అది మహా గొప్పదానం గనక మనం చేసి పారేస్తున్నాం.

(చక్రపాణి లాల్ని పై జమాతో లోపలికొచ్చేడు అతన్ని చూచి మాటలాపేరు. చక్రపాణి సీత ఫోటో వేపు భారంగా చూచి ఓమూలకూర్చితో కూర్చున్నాడు. అతనికి సుబ్బారావుసూటు

కేసు కనుపించింది.)

చక్ర : వెళ్లిపోతున్నావా సుబ్బారావు? సుబ్బా: (సూటు కేసు వుచ్చుకున్నాడు.) అవును బావగారూ! మీరొచ్చే వరకూ వుంటే మీగూడా చెప్పి పోవచ్చు గదాని మీకోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను. మీరొచ్చేరుగా. శెలవు. ఇక వెళ్లిస్తాను. వస్తానండి దానుగారూ! బాబాయి మేడదిగొస్తే నేను వెళ్లినట్లు చెప్పండి.

(సుబ్బారావు వెళ్లిపోయేడు. దాను గుమ్మం వరకూ వెళ్లి మళ్లీ చక్రపాణివేపు నడిచేడు.) దాను: అద్దంలో చూచకో ఎంత సీరసించిపోయేవో? చక్ర: అదినరేగానీ నేను చెప్పింది తెచ్చానా? దాను: (జేబు తడుంకొని అన్నాడు) తెప్పేను. చక్ర: గుడ్. ఇవాళ ప్రళయం జరుగబోతోంది దానూ!

దాను: నాకేవల భయంగా వుంది పాణి! చక్ర: చిత్రమేమిటంటే భయంభయమంటూనే నువ్వెన్నో సాహసాలు చేయడానికి సిద్ధపడు తున్నావు. నీ వనర అలాంటిది. ఇవాళ్లతో మావకీ నాకూ మధ్య లావాదేవీలు పూర్తవ్వాలి సీత పోయినందుకు ఆయనొక్కడే కాదు ఏదోయి. ఇవతల నేనేంత కుమిలిపోతున్నానో తెలుసా?— నామాటవిని నాతో మావయ్య రాజీకొచ్చేడా సరేసరి. లేదా—

దాను: చెప్పకరా బాబూ! సువ్యత రాజీవై పోతున్నావు చక్ర: (నవ్వేడు) ఇంకెక్కడ రాజీ? సీతచావుతో ఈరాజీ నవనాడులూ కృంగిపోయాయి దానూ! ఈపులి కోరలూడ బెరికింది సీత. నన్ను పెద్ద ఇబ్బందితో ఒదిలి వెళ్లిపోయింది. కాని, ఈమలుపు నేను పూహించలేదు. ఏవిటోరా దానూ, అనుక్షణం సీత నాకు గుర్తుకొస్తోంది. శపించిందేమీ, సుఖం లేకుండా వేస్తోంది. (మేడ మీద శబ్దమైంది.)

దాను: ఓ. గట్టిగా మాటాడకు. ఆయన దిగొస్తున్నాడల్ల వుంది. చెప్పు: సుబ్బారావ్: నాకు సీత కనుపించిందిరా. సీత కనుపించింది.

(గల గబాకిందికి దిగొచ్చేడు. దానునిచూస్తూ అన్నాడు.)

చెప్పు: దానూ! నాకు సీతకనుపించిందోయ్. మనతోలలో రావిచెట్టు చక్కన నిలబడి ఏడుస్తూ కనిపించింది. చూస్తున్నంతలో, నాతల్లి మళ్లీ మాయమై పోయిందోయ్.

దాను: పాఠ! మీరు కానీపు కూచోండి. మీమనసు కుదుట బరుచుకోండి.

(చక్రపాణి లేచి నించున్నాడు. చెన్నకేశవులు కూచున్నాడు.)

చక్ర: నేనూ, సీత వృతులనుంచి తప్పించుకో లేక పోతున్నాను.

చెన్న: సువ్య నోరూయ్. సువ్య మాటాడకు సీతకి నీకూ సంబంధమేమిటనలు? నన్ను ఆశ్రయించే నిమిత్తమే సీతని పునయోగించు కున్నావు. అంతే. ఏపాపం ఎరగని సీత అన్నా

యమై పోయింది. సీత పేరెత్తడానిగూడా నీకు హక్కులేదు. తెలుసా? దానూ, అతన్ని నాతో మాటాడారని చెప్పు.

(అప్పుడు ఫోన్ మోగింది. దాను ఫోను తీసుకున్నాడు. విన్నాడు.)

దాను: (చక్రపాణిని ఉద్దేశించి) మిస్ మంజుల విన్ను పిలుస్తోంది.

చెన్న: (మంజుల పేరు వినగానే రుద్దుడయ్యేడు) ఏది ఇలా యిప్పు (ఫోన్ వుచ్చుకుని గట్టిగా అరిచేడు.) ఇదో అమ్మాయ్... వొళ్లు దగ్గి రుంచుకునే ఫోన్ చేసానా?... వొళ్లు దగ్గి రుంచుకొనే ఫోన్ చేసినా అంటున్నాను. జాగ్రత్త. కాల్చి పారేయగలను. వింటున్నావా ఫి... ముందా ఫోన్ పెట్టు. మళ్లాయిల్లాంటి బుద్ధితక్కువ పనులుచేసేవంటే అతన్నీ నిన్ను పాస్చి కార్బర్ సెంటర్లోని చోబెట్టి కాల్చి పారేస్తాను. ఫోన్ పెట్టేయ్. (ఫోన్ పెట్టేస్తూ అన్నాడు.) వెళ్లవద్దా యిదిసూ. ఆముందా, ఈరాజీ— నీళ్లిద్దలే దానూ— నాకూతుర్ని పొట్టు పెట్టు కుప్పిది.

చక్ర: మావగారూ!

చెన్న: ఇబ్బందార! మర బంధుత్వం సీతతోనే పోయింది. నన్నుపేరుతో పిలిస్తే నేవూరు కోసు. ఒళ్లు చీరేస్తాను. నాకూతురి గ్లాంటు కోసిందినుచ్చుకాదా?

చక్ర: (వోపం వచ్చింది). ఆప్రయత్నంలో మీరూ చేరరు.

చెన్న: నోరూయ్.

చక్ర: నో...నేను నోరుమూసుకూర్చానోడానికి పిల్లేదు. మనం ఇవాళ కొన్ని నిజాలు మాటాడుకోడం మంచిది. మీరన్నట్టు మీ ఆశ్రయం చేరేనిమి త్తమే నేను కొన్ని త్యాగాలు చేసేను. మేన మామ కూతుర్ని కాదన్నాను. నన్ను పెంచి పెద్దచేసిన అన్నయ్యని గెటబిల్ అన్నాను. చివరికి మీసీతని కట్టుకున్నాను. ఇప్పుడు మన మధ్య ఆసీతలేదు. మనల్నిద్దర్నీ అన్యాయం చేసి చచ్చి పూరుకుంది. సీత చచ్చి పుణ్యం కట్టుకుంది. నేను గాని, మీరుగాని, ఇలా దూర దూరంగా బతికి సుఖపడేది అబద్ధం. ముందీ మాటకి వొప్పుకోండి.

చెన్న: వేవొప్పుకోను. సీత చావుతోనాకు సంబంధం లేదు. కేవలం నీ ఆమానుషత్వం భరించలేకనే సీత పోయింది. దాని బతుక్కులుపు క్లాన్ వన్ లెన్ గాడివి.

చక్ర: (నవ్వేడు—చిద్దిలాసంగా)

చెన్న: పల్లిలా నప్పులావెందుకు? నేనంటూన్న మాటలు నీకు పుస్తలుల్లే తగులున్నాయ్ తప్ప శూలాల్లా లేవు. అదే మరొకడైతే ఉర్రెసుకు చచ్చాడు. నీకు నూనభిమానా బొత్తిగా లేవు గనకే ఫి ట్టిమాతాళ గడవ దాటి వెళ్ళడం లేదు.

చక్ర: ఎక్కడికి వెళ్ళను?

చెన్న: ఏమో, అది నాకు తెలిదు. ఇక్కడోర్డుంటున్నాను.

చక్ర: ఇవాళ మీరు గాకపోతే, నాకెవరు సోదరికూ? సీతని వెళ్ళి చేసుకున్న మర్నాటి నుంచే దేవుడి లాటి అన్నయ్యని దూరం చేసుకున్నాను. ఇప్పుడు మళ్ళా ఏంమొహం వెట్టుకొని మా అన్నయ్య దగ్గరికి వెడతాను. ?

చెన్న: ఇంకేం చెప్పకు. రెండు రోజులు గడువిస్తాను. ఎదో ఒక దారి చూచుకొని వెళ్ళిపోవడం నీకూ నాకూ మంచిది. దానూ! నేను మేడ మీదకి వెడతాను. ఇంకో తడవ... ఎవరది?... మంజుగదూ. అది ఫోన్ చేసినట్లు తెలిస్తే దాని అంతు చూస్తామని చెప్పు. (మేడమీదికి వెళ్ళిపోయేడు క్షణాలు నిరామం.)

చక్ర: రెండు రోజులు పై మిచ్చేట్లు భూలో! నన్ను అన్యాయం చేయాలనుకున్న నుండి బతికి బయట పడలేదంటారకూ. మానా! నీ అంతచూచిగని నేనిక్కడనుంచి కడలను తెలుసా? ఇవాళకాపోతే, రేపేనా దారికొస్తానని నెల్లాళ్ళుగా నీవ్రాసి వాయిదా చేస్తూ వచ్చేను. రాస్పెర్లోనాకు అల్లిమేటను ఇచ్చేసాటి మనిషివా? (సీత పోటోవేపు నడుస్తూ అన్నాడు.) నాబతుకు నీబతు కుతో ముడి పడనట్లు తెలుసుకోలేకపోయేను సీతా! క్షమించు. నీనాన్న నామీద కత్తి గట్టేడు. కట్టు బట్టులో నన్ను వీధిలోకి తోలేస్తు న్నాడు. నువ్వుంటే నాకీ ఆనమానం జరిగే దా.

అత్తపాకేగి నువ్వు చావాలని కోరుకోలేదు నేను. కాని కాని, ఇవాళ మీనాన్న చావుకినేనే కారణమవుతున్నాను. సీతా, నువ్వేంబాధపడకు ఎవడెచావు ఎవడెచేతుల్లో రాసి వెట్టివుందో పరిగ్గా అలాగే జరిగి తీరుతుంది. గనక మీ బావుని చంపే తప్పు నాదికాదు. అలా రాసి వెట్టిన దేవుడిదే తప్పు. ఫిలసాఫికోగ ఇదంతా 'మాయ' అని చెబుతున్నాను. నన్నూ, నా! తుమ్మారాన్నీ క్షమించు సీతా! క్షమించు. (గ్లాసులో బ్రాండ్ వాంచుకుని, కొంచెంచు

ఆశ్రయం

రించి, వచ్చి సోసాలో కూచున్నాడు. ఆగ్లాసుని చేతుల్లో రాస్తూ దానుతో అన్నాడు).

చక్ర: లాభంలేదురా దానూ! చేయదాటిపోయేడు. చూవరోజు ఇవ్వాల్సి పండిపోయింది.

దాను: గట్టిగా అరవకుపోణి! నాకేవీలో కడగావుంది. చక్ర: నువ్వు తెప్పింది ఇలా ఇప్పుడు.

(దాను, పాణికి ఓపొట్లు మిచ్చేడు. దాన్ని ఆప్యాయంగా చూస్తూ పాణి అడిగేడు.)

చక్ర: ఎంత ముద్దుస్తుందిరా! ఏక్లాన్ పోయిజనా? దాను: పేగుల్కొడివక్కడ మస్తై పోతాయి.

చక్ర: ఈపాటి నీకెన్నడూ అన్యాయం చేయలేదు. తమ్మాడూ! ఇంకా బాగుపడిపోతావు. నిజం చెప్పేదా దాను! నీలో యింకా మంచితనం చావలేదు. గనుక కొంచెం ఖంగారు నీకు.

మనం ఎన్నెన్ని ప్లాన్స్ వేశాం గాదురా? ఇవ్వాల్సి నాప్లాన్స్ కీ, నీసేవలకీ గుడ్ జై.

(విప్పి బ్రాండ్ సోసాలో కలిపి అన్నాడు)

చక్ర: ఇది పుచ్చుకుని మావయ్య ఫినిష్. ఇది ఆత్మహత్య, హత్యా?—అవన్నీ నాకొదిలేయ్.

అందులో నీసాయం అక్కర్లేదు. వెళ్ళి, మావయ్యని వెళ్ళిగా కిందికి లాక్కూరా. పానీయం ఇద్దాం. నేను వెళ్ళి పోతున్నానని ఆమనిషికి తెలిస్తే గబ గదా మేడదిగి కిందికిస్తాడు.

వెళ్ళి పోతున్నానని చెప్పు. వెళ్ళు, క్విక్.

(దాను గుటకలు మింగుతూ మేడకేక్కడు. కాసేపటికి మేడమీది నుండి మూటలు వినిపించేయి.)

చెన్న: ఏవంటున్నాడు వాడు? వెళ్ళిపోతానంటున్నాడా?

(చక్రపాణి నవ్వుకుంటూ గదిలోకి వెళ్ళేడు)

దాను: వెళ్ళే ప్రయత్నంలోనే వున్నాడండీ. చెన్న: నిజమే?

దాను: కావలినే, వచ్చి చూడండినాగా ఎల్లాగూ శోభనా ద్రిగారింట్లో ఉన్నరు పైమూ అయిందిగా. రండి.

(ఇద్దరూ మేడదిగుతూండగా చక్రపాణిసూటు కేసుతో గదిలోంచి బయటకొచ్చేడు. వాళ్ళి దర్బీ చూచి అన్నాడు—బాధగా)

చక్ర: వెళ్ళొస్తాను మావగారూ!... దానూ వెళ్ళొస్తా!

దాను: ఎక్కడికి?

చక్ర: నాకు తెలిదు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోదానికి సిద్ధపడ్డాను. మీ అందరికీ దూరంగా వెళ్ళి బతుకుతాను.

దాను: పాణి! చెన్న: నువ్వు బతిమలాడకు. అతన్ని వెళ్ళి పోనివ్వు.

చక్ర: ఏజన్సులో పాపం చేసుకున్నానోగని దానూ! ఇవాళ ఏకాకినై పోనోచు.

చెన్న: కాకులూ, కుక్కలని ఉవన్యాసం చెప్పకోయ్. నాకు వాళ్ళనుంటు. ఉవన్యాసాల్లో పుట్టి పెరుగు తున్న వాళ్ళము. మాకు చెప్పకు. వెళ్ళిపోతా నంటున్నావు. చాలామంది విషయమే చెప్పావు.

చాలా సంకటంగా వుంది. వెళ్ళిపో.

(చక్రపాణి సీతాపొటోవేపు చూచి, ఎదోగుర్తు వచ్చిన వాడిలా నటించేడు. మూటుకేసుని కిందనుంచి అన్నాడు.)

చక్ర: మాపెళ్ళి పోటోలు గదిలో మరిచిపోయేను తెచ్చుకుంటాను.

(గదిలోకి వెళ్ళేడు)

చెన్న: (అనుమానం వచ్చింది) వీడవలు వెళ్ళిపోతా డంటావా దానూ!

దాను: వెళ్ళేట్టే వున్నాడు సాక!

(నిషం కలిపిన బ్రాండ్ వాన్సులో వాంచి తీసుకొచ్చి చెన్నకేపులికిచ్చాడు.)

దాను: పుచ్చుకోండి.

చెన్న: ఏంపుచ్చుకోడమో! ముందాకనిగాడు ఈయిల్లో దిలిపోతే, అనక వీసాలే పుచ్చుకోవచ్చు. వాడిని వెళ్ళిపోనివ్వు.

దాను: (కులాసాగా నవ్వేడు) అతను వెళ్ళిపోతాడు లేండి. అభయం మీకక్కర్లేదు, పుచ్చుకోండి.

తర్వాత ఘనమైన డిన్నరు వుండనే వుంది. చెన్న: పుచ్చుకోమంటావు. (రెండు గుటకలునెసి దానువేపు తిరిగి అన్నాడు) ఏమిటోయ్ దానూ!

కొంచెం కొత్తగా వుందే? (గ్లాసుని పూర్తి చేసేడు. ఫాళిగ్లాసుని దానుతిసుకున్నాడు.

మళ్ళానింపి ఇచ్చేడు. చెన్నకేపులు రెండో తడవగూడా తాగేడు) అబ్బ దీందుంతెగ్గ.. నునిపిని తోసి పారేస్తుంది. ఏం పవరూ!

(గబగదా వచ్చి సోసాలో కూచున్నాడు.)

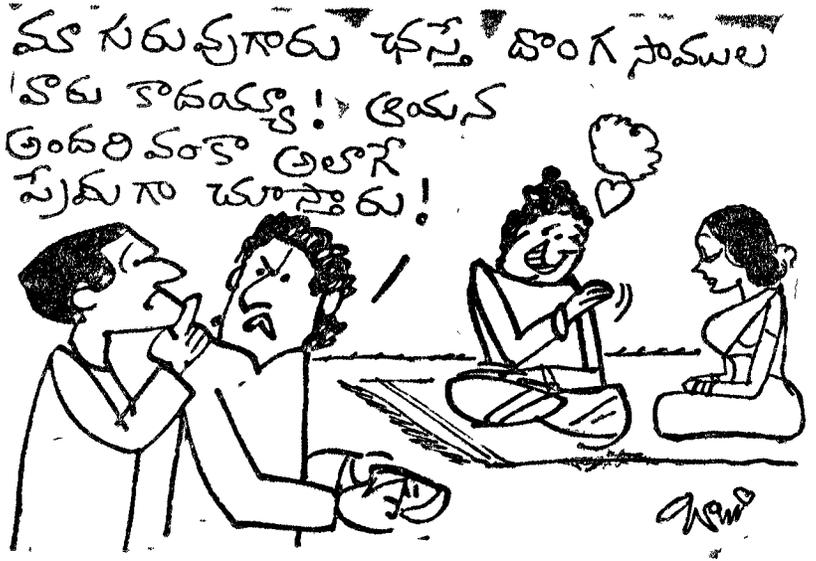
(చక్రపాణి పుత్రచేతుల్లో తిరిగిచ్చేడు. అతన్ని చూచి చెన్నకేపులు అన్నాడు)

చెన్న: పోటోలని వెళ్ళి ఫాళి చేతుల్లో తిరిగిచ్చేసే? ఏవీటి కథ.

చక్ర: (మెత్తగా నవ్వేడు)

చెన్న: పొద్దుప్రమానం అంతవరకూ నవ్వడంకంటే వేరే పన్నేదా ఏం? దానూ, కళ్ళెవీలో కనుకోక్కి.

చక్ర: ఏంలేదు మావగారూ! మీకథ అడ్డం తిరిగింది.

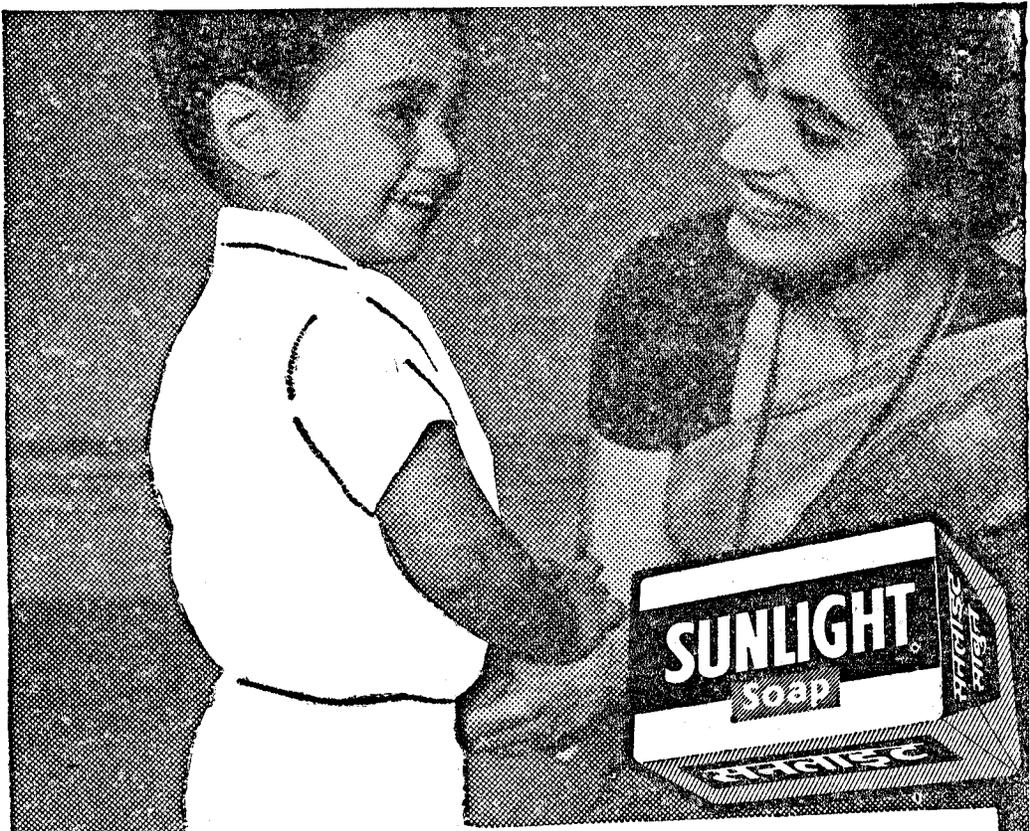

చెప్పి అడ్డం తిరగడమేమిటి నీ తంకాయ్! ఇన్నాళ్ళూ నిలువుగా వడివిందా?
 క్రక: గుడ్ కై మావా! యూ ఆర్ గోయింగ్ టు హెల్!
 చెప్ప: అంటే?
 క్రక: నరకానికి వెదుతున్నారు. మరో రెండు నిమ

షిల్లో ఆ సోఫిలో కళ్ళ మూసి, మూడో నిమిషంలో నరకంలో కళ్ళ విప్పుతారు. (నవ్వేడు)
 చెప్ప: (చిరాకు కలిగింది.) ఏమిటా వెధవనవ్వు. ఆవు ముందు, తిన్నగా చెప్పు.
 క్రక: మిస్టర్ చెప్పకేకవులూ!
 చెప్ప: వళ్ళూడ గొడతాను. (వజల్లా మాటాడకు.

చిరాకు నాకు.
 క్రక: కొద్ది సేవట్లో మీరు చచ్చేది భాయం. మీరు త్రాగింది బ్రాండ్ కాదు. విషం. ఆ విషాన్ని తీసుకొచ్చింది మీ అంగరక్షకుడు దాను—శేంక్స్ దానూ— ప్రయోగించింది నేను. శేంక్స్ దానూ! చెప్ప: (చేతిలోని గ్లాసు కిందపడిపోయింది) టు వి

సన్ లైట్ వల్ల ప్రతిమాటూ మీ బట్టలు అతికాంతిగా ఉతుకబడును

సన్ లైట్ సబ్బును వాడండి, మరి మీరు చూసేదేమనగా... అది సరియైన కాంతిగా ఉతుకుతుంది. సన్ లైట్ సబ్బువల్ల విజంగా, ఉతుకుతుకునకూ మీ బట్టలు అతి కాంతిగా వుంటాయి! సన్ లైట్ సబ్బును కొద్దిగా దుద్దితే బాట ముద్రంకొంది చురగ కస్తుంది, ఆ సురగమే మీ బట్టలను ఎంతోక శ్రంగాను... ఎంతో కాంతిగాను వుంచుతుంది. మీ బట్టలు ఇన్నిటిని సన్ లైట్ సబ్బుతో ఉతకండి.

మీరు రోజూ ఉపయోగించే బట్టలను సన్ లైట్ తో ఉతకండి

లంకాన్ - 562-146 గె. (ఆ)

కొండుస్థాన బీకర ఉత్పత్తి

ఆశ్రయం

దాసు: డిప్యూటీకి రావలసిన వాళ్ళంతా ఒచ్చేరుట.... మనదే ఆరిస్టం..

చెన్ను: ఒచ్చేస్తున్నామని చెప్పాడు.
దాసు: ఇదిగో ఇప్పుడే ఒమ్మన్నాంసార్.... ఛేక్ కుక్కా (ఫోన్ పట్టేసేడు)

చెన్ను: (చక్రపాణిలో) నాకింత ద్రోహం తలపెట్టిన నన్ను క్షమించగలుగుతున్నారంటే, అది కేవలం మీ సైద్ధాంత అభ్యుపేక్షం. వెళ్లిపో పాణి! మళ్ళా ఛాణిని తంజో నాకు నీ మొహం చూపకు. ఇప్పుడు చేతులు అర్ధంబుగా బయటకు పోతున్నాం. మళ్ళా నే మిక్కడికి ఒచ్చే వేళకి నువ్వండకూడదు. ఉంటే — సినిమానికే ముగ్గు. రా, దాసు! వెడదాం.

(ఇద్దరూ వెళ్లిపోయారు. కారు కదలిన శబ్దం వైంది. చక్రపాణి ఇండాకటి? బ్రాండ్ దీసి వాసన చూపేడు. మిగిలిన బ్రాండ్ దీసంతా ఒక గుక్క తాగేసి, కనిగా అన్నాడు.)

చక్ర: మోసం. దగ్గ. కుట్ర. దాసారేయేనిన్ను పెంచింది నేనురా? నేను. అన్న రాలే నీడిగ్రి నిన్ను ఉద్ధరించేదిట్రా? ఆ డిగ్రితో గుమాస్తా గాడినై అడుక్కూతినే వాడివి. విశ్వాసం రెని బంతువ్వినా నువ్వు. ఎదిగిపోయేవా? ఈ మావకి ఎప్పికెళ్లి సాయపడ్డది నేను. మీరిద్దరూ కలిసి నా బానిగ రెన్యో తీస్తారుట్రా. ఛీ... మీ బతుకులు తగుల బడిపోను. సాయం చేసిన పనున్నుల్నే మరిచిపోయే పురుగుల్రా మీరు! ఐ హేట్ యు రాస్పెక్ట్స్. (సీట్ ఫోటో చూచి అన్నాడు) ఎన్నాళ్ళో కన్నడ అందమైన వల తయారు చేసేను. ఆ వలలో మీరంతా చిక్కేరని సంబరపడ్డాను. చివరికి సీతా. నేనే గూల్ నైపోయేను నావలలో నేనే యిరుక్కున్నాను. పిటీ (ఒక నిశ్చయానికి ఒచ్చేడు) సీతా — నాలు సరైన వనిష్మెయిల్ నేనే నిర్ణయించు కున్నాను. ఈ పురుగుల చేత నాకు వనిష్మెయిల్ దొరకదు. (తోపరికి వెళ్లి పెట్రోలు డబ్బా వట్టుకొచ్చేడు) నేనెలాగు చాచా. నా చాపిలల్ల న్నం నాకొక్కడకేకారు. ఈ ఇంట్లో పెట్రోలు పోస్తాను. నిలువైన వస్తువులూ, డబ్బూ, కాగితాలూ, పైళ్ళూ — ఇంత పెద్ద మేదా — అప్పింటికి నివ్వంటిస్తాను. (పెట్రోలు పోగుడం ప్రారంభించేడు) ఇక్కడ భగభగమండే మంటల్లో, కాలిపోతూన్న మీనాన్న బక్కర్యంతో పొటూ నేనూ మసైలీతాను. నేనొక్కటి చావను.

ఈ ఇంట్లో ఒక్క ఒమ్మ పునీ భద్రంగా పుంచను పిమ్మో..... ఇవాళిక్కడ నర్సనాశనం. (పిచ్చిగా నవ్వేస్తూ — మేడమీదికి వరుగిత్తి అక్కడ గూడా పెట్రోలు పోసి కిందకి దిగిచ్చేడు) ఇవాళ అ రిక్మెట్ తేలిదు. ఈ రోజులో ఈ ప్లాన్ మాస్టర్ బతుక్కి బంగళామన... సీతా... ఒచ్చేస్తున్నా. నిన్ను కలుసుకుంటాను. అక్కడ మాత్రం సీతా, నిన్ను పుస్త్రుల్లో పెట్టి గౌరవిస్తాను.

(అగ్గి పెట్టి తీయబోతుండగా సత్యం అకస్మాత్తుగా అక్కడికొచ్చి, అగ్గి పెట్టి నీ లొక్కన్నాడు.) సత్యం నీకు పిచ్చికింది కాబోలు!

చక్ర: వెళ్లిపో సత్యం! మీరంతా దేవుళ్ళు. ఈ యిం

వివేది? మోసం. విషం కలుపుతావా దానూ? నీకు నేనేం అన్యాయం చేశాను? అమ్మమ్మ ఎంత పని చేశావురా దానూ! (గట్టిగా అరిచేడు) దానూ!

(దాసు తలొంచుకున్నాడు)
చెన్ను: మాటాడరా వెధవా! ముందు ఫోన్ చేయి, పోలీసుల్ని, డాక్టర్ని అందర్ని రమ్మను. ఎంత నమ్మక ద్రోహంరా దానూ!

(దాసు ఫోన్ మీద చేయి పెట్టేడు. చక్రపాణి ఆచేతిని తొలగించేడు)

చక్ర: గిలగిలా తుమ్ముకు చచ్చేముందు నాకు క్షమాపణ చెప్పు మిస్టర్ చెన్నుకేళపులు, నా గొప్పతనాన్ని మెచ్చుకొని మరీ చావు. సంతోషిస్తాను.

చెన్ను: దానూ!
దాసు: సార్!

చెన్ను: ఫోన్ చేయరా బడుదా య్.
దాసు: ఫోన్ తో అవసరం లేదుసార్!

చెన్ను: మీకుట్ర కాల్చి పారేయనూ! ఎందుకూ నేనా కోళం. ఫోన్ చేయరా గాడిద!

దాసు: ఈ ప్రపంచంలో సార్! అంతటా పాణిరే పుటారకుకోకండి. మంచి వాళ్ళా పున్నారు. నాకు మీమీదగాని, మీకు నామీద గాని వగలేదు. ఒక విధంగా నన్ను ఉద్ధరించింది మీరే! మిమ్మల్ని చంపుకునేంత ఘోరనా సార్ నేను? నేను తెచ్చింది విషమని బ్రాండ్ లోకలికి మీకివ్వమన్నాడు పాణి. అతని కుట్రేవీటో మీరు స్వయంగా చూడాలనే అభిప్రాయంతో నేనే నాలుకం ఆడేను. నేను తెచ్చింది విషంకాదు. మీకేం ఫర్లేదు. మీ కంత నమ్మకం లేకపోతే, నేనూ ఈ బ్రాండ్ నే తాగుతాను. చూడండి. (ఆ సీసాలోని బ్రాండ్ నే గలగలలా తాగేడు మూత తుడుచుకున్నాడు) ఒరేయ్ పాణి! నిన్ను దెబ్బ తీసేనా. క్షమించు. ఈ విద్యుత్ ఎవీసీలు వేర్వేరు మాస్టారువి. ఇవాళే గురుడక్కణ సమర్పించుకున్నాను. గుర్తుందిట్రా పాణి! ఏమోచేతి పిళ్ళతాగి ఘోరనని నన్ను నిర్లక్ష్యం చేసేవ్. దానికి నేను సిగ్గుపడి చావ లేదు. నీ అల్పత్వం ఒక నప్పుదయ్యి మింగుతుం దంటే — ఇవాళ యింత ఎదిగిన మనిషిని గనుక సహించలేక పోయేను.

(చక్రపాణి కోపంతో పూగిపోయేడు)
చక్ర: స్ట్రాండల్! నన్ను దెబ్బ తీస్తావుట్రా!

(దాసుమీదికి దూకబోయేడు. దాసు తప్పకుని చక్రపాణిని చాచి కొట్టేడు. చక్రపాణి గుమ్మంమీద పడిపోయేడు)

దాసు: ఎదిగిపోయావా! నిన్నుమించి ఎదిగేను. నా మీద చెయ్యొత్తితే, నీరక్కాన్ని చూస్తాను.

చెన్ను: (తేచివించున్నాడు) పెహళాద్ దానూ! వెధవని పచ్చడిచేసి బయటికి తోయ్. అమ్మమ్మ...మనిషి ప్రాణాల తీయబోయేడు. వీడ్చి జన్మలో నమ్మ రాదు.

(ఫోన్ మోగింది. దాసుపుచ్చుకున్నాడు. కాసేపు నిన్నాడు. మఫుత్ వీసముని చెన్నకేళపుల్ అన్నాడు)

1968-69 లో మీ అద్వైతము
మీరు ఒక పొన్ను కార్డు మీద యే పుస్తకాన్ని పేరుపెట్టా (చానీ, మీ అద్రుతు తెలుపండి. మేము మీకు రాజీఫా వసండు వెలలో జరుగు ముఖ్య సంఘటనల అవగా వ్యాపారంలా రాజీ వసాలు, సరీ, సుల్ (వమోషిన్) (ట్రాన్సుఫేరు, పిల్లల జననం, వివాహం మొల సం తోషణల మరియు చెడు నష్టాలను తొలగించుకోవని విధానములు రు. 1-25 గాకే వసండును. పోస్టేజీ అదనం ఒక ఫాను చివల్ని చేయగలరు.

**PT. DEV DUTI SHASTRI
RAJ JYOTSHI (MAP)
P. B 86, JULLUNDUR CITY.**

3 నెలలు ఉచిత బహుముఖ
(స్త్రీలకు అందాన్నిచ్చే క్యాబ్రింట్ ఆర్ట్ చీరలు: సరికొత్త ఆకర్షణీయమైన నమూనాలలో సురంగులలోను యీ బుతువుక తగినట్లు మా వస్త్ర గల, పెద్ద సైజులలో మా అమెం డి, చును, 1డిల్క్య-చీరలు, 11 లు; 2 రు. 20 లు; 3 కి రు. 28 లు; 4 రు. 36/- రెండు లోలంతకు పై చీరలకు ఆర్డరు వంపిన వారికి బొట్ల గా గడ్డ ఉచితం మీ ఆర్డరును పొన్ను పొన్ని త ద్వారా వంపెదము.

**ARVIND AGENCIES (APW-22)
P. B. 1408, Delhi-6.**

ఫోల్డింగ్ 50 షాట్ పిస్టల్
పై చెప్పే అక్కరలేదు. అమెరికన్ మోడల్. డొంగలు క్రూరముల గుముల నుండి రక్షించుకోండి. ఉల్లం ప్రయాణాలు, సూత్రలు, పాటకాలకు వలస పై నేచి.

ఆటోమేటిక్ 50 షాట్ల నిర్మాణగలదు. తేలికైనది. ఇందు నుండి వెలువడగల విద్య రవ్వలు మిమ్మును కాపాడును. ధర: 50 షాట్లు నెం. 33 రు. 13/50. బర్నూ మోడల్ నెం. 99 రు. 15/50. వి.సి.పి. చార్జీ తా రు. 2/50. లెడర్ కేస్ రు. 7/- అదనపు షాట్లు 100కి రు. 5/-

**GEM ARTS (WAPM 15)
P. Box 1325, Delhi 6**

ట్లోకి మీరు రాకూడదు. చేతులెత్తి నమస్కారం చేస్తాను. వెళ్ళిపో. ప్లీజ్.... వెళ్ళిపో.

నీత్య: చాలా మారిపోయేవు పాణి!
చక్ర: సీతలేదు నీత్యం. అందుచేత నాకిక్కడ చోటు లేదు. ఇక్కడ మనుషుల్ని నేనే పెంచేను. వాళ్ళేమొ విశ్వాసంలేనిపూతకులై య్యారు. నన్ను మృదు వీధులపాలు గమ్మని ఈగని తోలుతున్నట్టు తోలుతున్నారు. సీతలేని నా బతుకులో ఇకనుకం లేదని తెలుసుకున్నాను నీత్యం!

నీత్య: చాలా అంశ్యంగా తెలుసుకున్నావు. మొదలు బుచ్చుచీ మా పాపపురికలు సువ్యు వినలేదు. నీ ఆహామే నిన్నీడించింది. మహామేధావినని విర్ర వీగని. చూడొచ్చుదు. పోసీలే పాణి! అయిందేదో అయిపోయింది. నా వెంటరా, ఈ ప్రపంచం చాలా విశాలమైంది. ఎక్కడో చోటు బలక్క పోలేవు. ఒచ్చేయ్.

చక్ర: రాను. నేనక్కడికి రాను. నేనిక్కడ, ఇప్పుడే చాలావి. నేను జీవితానికి భయపడి చావడం లేదు. బలకడవెలాలా దేవుడా అని బాధపడటంలేదు. దేవతని పోగొట్టుకుని, అల్పులతో అవమానం పొందినందుకే చచ్చిపోతున్నాను. తెలసా? కాని పత్యం— నేను సీతలాగా ఎక్కడో చావను. ఇక్కడున్న ఇన్ని పాంగులమధ్య మహారాజులా ఉన్నాను. వెళ్ళిపో నీత్యం. కాలాన్ని వృధా చేయ నివ్వకు. ఆ అగ్ని వెట్టిచ్చి నీ దారిని సువ్యు వెళ్ళు. నిమిషాలమీద పని. ఆకాశాన్నంపే మంటలు. నిక్షేపంలాంటి మేడకి నివ్వంటుకున్నదని తెలిసి మావగుండె అగ్ని చస్తాడు. వెళ్ళిపో నీత్యం. నా ప్రయత్నానికి అడ్డు రావద్దు.

నీత్య: నామాటమీద నీకెప్పుట్టుంచో నిర్లక్ష్యంగాదూ?
చక్ర: ఇవాల ఆ రూలోని అతిక్రమించలేను. నన్ను చావనివ్యు.

నీత్య: నిజంగానే చస్తావా?
చక్ర: అయిదు నిమిషాలాగి ఒక్కే ఆ ప్రశ్న నా శవాన్నే అడిగేవాడివి. లేకపోతే ఈ ప్రయత్న మంతా ఎందుకంటే ఒక అడకూతురిని ఉసురు పెట్టేవోయ్. దానికి ప్రాయశ్చిత్తం యివాళ చేసుకుంటున్నాను.

(అకస్మాత్తుగా సీతపాడేపాలు చక్రపాణికి వినిపించింది)

చక్ర: (గట్టిగా అరిచేడు) నీత్యం!
నీత్య: ఏమిటి?

చక్ర: పాట. సీతపాట. సీత ఎక్కడున్నానో పాడు తోంది. నా సీత పాడుతుందోయ్. సీతా! (పరు గెత్తబోయేడు. కాని పత్యం అతన్ని పట్టుకు ఆపేడు.)

నీత్య: ఎక్కడికి?
చక్ర: సీత దగ్గరకి. సీత పాడింది. నీకు బస వళ్ళేదా?

నీత్య: లేదు. అదంతా నీ భ్రమ. ఇంకెక్కడిసీత.
చక్ర: సీత పాటని నేనంత తొరగా మరచిపోలేను. సీతే పాడింది. రావోయ్ నీత్యం.

నీత్య: నిన్ను చూస్తుంటే జాలి కలుగుతోంది. ఇంత ప్రేమనీ ఎలా దాచుకున్నానో పాణి? ఇంత ప్రేమనీ సీతకి అందజేసివుంటే మీ బతుకులో వెన్నెం నిండేదిగదూ?

చక్ర: అంతేనంటావా? ఇదంతా వా ప్రభేదా?

సీత పాటకాదా? సీత లాలేదా? (ఏడుపొచ్చింది)
సీతా! ఐ యామె భూలో! పావని.....నాకు గుర్తుకురాకు సీతా.

(మళ్ళా అతనికి సీత పాట వినిపించడంతో విచ్చెక్కినట్టుయింది. సత్యాన్ని బ్రతుమిలాడే దొర ణితో అడిగేడు.)

చక్ర: ఇప్పుడేమంటావో? ఇప్పుడు నీకూ వినిపించిందా నీత్యం? వినిపించిందని చెప్పవోయ్.... నా సీత బలికేవుందని చెప్పు. నా కోసం..... చెప్పవోయ్. (గాడ్డిదికంగా అన్నాడు) నాకు పిచ్చెక్కుతోంది నీత్యం. సీత శాపం పెట్టింది.

నీత్య: (చక్రపాణిని కూచో పెట్టేడు) ఇవాల నీలో ఇంత గొప్ప మార్పు కలిగినందుకు ఆశ్చర్య పోవడమేకాదు, ఆనందిస్తున్నాను. సీతపట్ల నీ ప్రేమని గుర్తించింతర్వాత మనసుగి పోతోంది. ఈ స్థితి సీతకి తెలియజేయాలి.

చక్ర: సీతకి చెబుతావా? సీత?
నీత్య: బలికేవుంది.
 (చక్రపాణి చివాలన లేచి నించున్నాడు.)

చక్ర: ఎక్కడ?

నీత్య: ఈ ఇంట్లో సీతకి సుఖంలేని విషయం నేనూ సుబ్బారావు గమనించాం. అనాడు సీత మనందరిలోనూ అన్నది, (బ్రతకలేనని. మీ కెవ్వరికీ తెలికుండా సీతని సుబ్బారావు లీసు కెళ్ళిపోయేడు. సీత చచ్చిపోయినట్టుగా వాలా వరణం సృష్టించడం మహా సుఖవైపోయింది.

చక్ర: సీతా! (గట్టిగా పిలిచేడు) సీతా.....(పరు గెత్తి వెళ్ళపోయేడు. గుమ్మంలో సీతా, సుబ్బారావు నించున్నారు. చక్రపాణి కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగేయి. గబ గబా వెళ్ళి సీత చేతుల్ని పుచ్చుకున్నాడు.) సీతా క్షమించు. నేను అల్పుడని సీతా.....క్షమించు.

(సీత, తప్పవట్టు సైగచేసి చక్రపాణిపాదాల్ని తాకింది.)

సుబ్బారావు: కొంచెం లేటుయితే బావగారూ! ఇక్కడ అంకాదహనం సీను చూచేవాళ్ళము.

(ఫోన్ మోగింది. చక్రపాణి ఫోన్ తీసుకున్నాడు. రెండు క్షణాలు విన్నాడు.)

చక్ర: స్టాపిట్.....ఇంతవరకూ మీరు మాటాడింది చక్రపాణితోనే. మామలేదు. మామ సంగతి తెలిదు. క్షీరసాగరంగాలా! మరో విషయం— రేపట్టుంచి ఈ ఫోన్లో మీరు నా గొంతు విన లేరు.....అదంతే. (ఫోన్ పెట్టేడు. మాటలు కేసు పుచ్చుకున్నాడు.) ఇద సీతా! నీ యిష్ట మొచ్చిన చోటుకి వెడదాం. ఈ నరకం మన కొద్దు. నీత్యం—సెను సాధు జంతువునయ్యే నన్ను నమ్మకం నీ కిప్పటికైనా కలుగుతే, నాకో మంచి దారి చూపించి పుణ్యం కట్టుకో. రండి. పోదాం.

(వార్లంతా కదిలి వెళ్ళబోతుండగా చెన్నకేశవులు దారిలో ఎదురొచ్చేడు.)

చెన్న: దానూ! ఏమిటోయ్ ఇది? డిస్టరబ్బాన్. శరేవదనున్నాను. దాల్లో కాలు వెనక్కి తిప్పి ఇంటికిన్నాన్. కానివ్యు నీ యిష్టమన్నాను. ఇక్కడి విదూర్ధం నీకు ముందే తెలుసా?

దాను: ఈ విదూర్ధం తెలిదుగాని సారీ! పాణిగారు ప్రమాద మేదోచేస్తాడనే బెంగతో ఇంటికివెడదా మన్నాను. అంతే.

(సీత చేతిని పుచ్చుకుని చక్రపాణి బయటికి వెళ్ళబోయేడు. చక్రపాణి చేతిలోని నూటుకేసు లాక్కుని చెన్నకేశవులు మేడ మెట్లెక్కుతూ అన్నాడు.)

చెన్న: దానూ! తలుపులు బిగించు. ఎవర్నీ వెళ్ళ నీకు. అల్పుడు ఇంటినిండా పెట్టోలిపోసినట్టు న్నాడు. కడిగించు. ఇది నరకంకాదు—స్వర్గ మని మీ స్తండుచో చెప్పు. అంతే. ఎవరైతే ఈ ఇంట్లోంచి కదిలేరా? నిన్ను కాల్చిస్తానే స్తాను. తలుపెయ్ ముంద.

(తరచడిపోయింది!)
 (అయిపోయింది) ●

[ఈ నాటకం ప్రదర్శించదలుచుకున్న వారికి రచయిత అనుమతి ఎంతైనా అవసరం! చట్టం మాటకాదుగానీ, రచయితని గుర్తుంచుకోడం మంచిది.

—రచయిత]

మృగ్ధకం కలిసి శుకే రిష్యేణ వెళదా మృగ్ధకం - కా మనకా అక్షుష్టం తేను!

